

Σουαρέ

Αίλα Παντελίδου

Σχολή Θεατρικής Γραφής Θεάτρου Πορεία

Η Λίλα Παντελίδου γεννήθηκε το 1993 στη Δράμα. Είναι απόφοιτη του τμήματος Ελληνικής Φιλολογίας ΑΠΘ και της Ανώτερης Δραματικής Σχολής Ανδρέας Βουτσινάς.

Τηλέφωνο επικοινωνίας : 6981157792

Email: lila_drama@hotmail.com

Το έργο γράφτηκε στα πλαίσια της Σχολής Πυροδότησης Θεατρικής Γραφής του Θεάτρου Πορεία (Οκτώβριος 2022 – Μάιος 2023) με εισηγητές τους κ.κ.

Βαγγέλη Χατζηγιαννίδη, Θανάση Τριαρίδη και Ανθή Τσιρούκη

Το θεατρικό έργο *Σουαρέ* της Λίλας Παντελίδου διανέμεται ελεύθερα στο διαδίκτυο σε μορφή ψηφιακού βιβλίου υπό άδεια Creative Commons

BY_NC_ND

[Αναφορά Δημιουργού – Μη Εμπορική Χρήση – Όχι Παράγωγα Έργα]

Εάν κάποιος ενδιαφέρεται να μεταφέρει το παρόν θεατρικό έργο στη σκηνή, παρακαλείται να επικοινωνήσει πρώτα με την συγγραφέα.

«Εκείνοι όμως που έχουν επενδύσει όλη την ενεργητικότητα και όλες τις ελπίδες τους σε ένα εγχείρημα το οποίο έχει λερωθεί έστω και λίγο από αηθικότητα, είναι πια δεμένοι μαζί του -είναι υποχρεωμένοι να πετύχουν. Στον καιρώ αρχίζουν να νιώθουν μια αδιόρατη αυτοπεριφρόνηση, η οποία με την σειρά της υπονομεύει την εμπιστοσύνη τους στους άλλους ανθρώπους και, στην συνέχεια, στον ίδιο τους τον εαυτό.»

(Απόσπασμα από τον Πύργο της Βαβέλ του Μάικλ Όουζοτ)

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Πέντε γυναίκες ζουν μαζί σε ένα σπίτι που μοιάζει με έναν ιδιόμορφο πύργο της Βαβέλ, προσπαθώντας να δημιουργήσουν το νέο προϊόν ομορφιάς που θα τις σώσει από τη φτώχεια τους. Όταν αποκαλυφθεί η πραγματική ταυτότητα της Λιουμπάβα (Ουκρανή οικιακή βοηθός) το σχέδιο θα ανατραπεί. Ο “πύργος της Βαβέλ” θα καταρρεύσει, αποκαλύπτοντας τη γύμνια και τη μοναξιά των ηρωίδων.

ΠΡΟΣΩΠΑ

ΓΥΝΑΙΚΑ Β, Μαριάνθη: γύρω στα 60, Η διατροφική διαταραχή της, την οδηγεί καρφί στην κατάθλιψη.

ΓΥΝΑΙΚΑ Γ, Τιτίκα: αδερφή Μαριάνθης, ένα χρόνο μεγαλύτερη της.

ΓΥΝΑΙΚΑ Α, Λουμπιάβα: Ουκρανή οικιακή βοηθός, γύρω στα 25.

ΑΝΤΡΑΣ Ε, Σπυριδούλα: drag queen, γύρω στα 30.

ΓΥΝΑΙΚΑ Δ, Φιλιώ: έχει αρχές αλτσχάιμερ, μιλά λίγα κυπριακά γύρω στα 55.

ΣΚΗΝΗ ΠΡΩΤΗ

Σκηνή άδεια. Τέσσερις γυναίκες και ένας άντρας μπαίνουν στη σκηνή, κρατούν κλουβιά πουλιών και τα διακοσμούν σε περίεργες θέσεις στο χώρο. Σιγοτραγουδούν εν χορώ το ρεφρέν του τραγουδιού "ο πιο καλός τραγουδιστής"

Γεια σου / Γεια σου / Ποιος σου έκλεψε ασ ξέραμε
τη χαρά σου / Γεια σου, γεια σου /

Ας μπορούσαν για λίγο να μπουν στην καρδιά σου /
Γεια σου, γεια σου, γεια σου, γεια σου γεια σου....

Μία από τις γυναίκες, πετάγεται στο κοινό απότομα, βγάζει μέσα από το κλουβί της ένα μικρόφωνο. Ακολουθούν και οι άλλες.

ΓΥΝΑΙΚΑ Α: Γεια σας!

ΓΥΝΑΙΚΑ Β: Γεια σας!

ΓΥΝΑΙΚΑ Γ: Γεια σας, γεια σας!

ΓΥΝΑΙΚΑ Δ: Γεια σας, γεια σας!

ΑΝΤΡΑΣ Ε: Της γιαγ...

ΓΥΝΑΙΚΑ Α: Σκάσε!

ΑΝΤΡΑΣ Ε: Σκάω. Μπαμ!

ΓΥΝΑΙΚΑ Γ: Έχει σύνδρομο Τουρέτ.

ΑΝΤΡΑΣ Ε: Εγώ;

ΓΥΝΑΙΚΑ Γ: Εσύ.

ΓΥΝΑΙΚΑ Α: Από πότε;

ΓΥΝΑΙΚΑ Γ: Από τώρα.

ΑΝΤΡΑΣ Ε: Χαίρομαι που αποφασίζετε για μένα.

ΓΥΝΑΙΚΑ Δ: Δημοκρατία έχουμε.

Όλες γελούν υστερικά.

ΓΥΝΑΙΚΑ Γ Είμαστε πολύ χαρούμενες που είμαστε κοντά σας απόψε.

ΓΥΝΑΙΚΑ Β : Εγώ δεν είμαι, έχω κατάθλιψη.

ΓΥΝΑΙΚΑ Γ: Σώπασε!

ΓΥΝΑΙΚΑ Β: Τι να σωπάσω αφού παίρνω χάπια.

ΓΥΝΑΙΚΑ Δ: Η αγωγή που παίρνεις δεν αφορά κανέναν.

ΓΥΝΑΙΚΑ Β: Α, ναι; Γιατί εγώ νόμιζα ότι είμαστε φίλες.

ΓΥΝΑΙΚΑ Γ: Φυσικά και είμαστε.

ΑΝΤΡΑΣ Ε: Εγώ είμαι φίλος.

ΓΥΝΑΙΚΑ Δ: Εσύ σκάσε.

ΓΥΝΑΙΚΑ Β: Οι φίλες είναι δίπλα μας στα δύσκολα.

ΓΥΝΑΙΚΑ Α: Και μεις δίπλα σου είμαστε.

ΓΥΝΑΙΚΑ Β: Αμφιβάλλω.

ΓΥΝΑΙΚΑ Γ: Κορίτσια να το λύσουμε αυτό μετά;

ΓΥΝΑΙΚΑ Δ: Ας μπούμε κατευθείαν στο ψητό.

ΑΝΤΡΑΣ Ε: Λοιπόν, εμείς είμαστε οι..

ΓΥΝΑΙΚΑ Α: Στοπ! Είπαμε ότι δε θα πούμε ονόματα.

ΓΥΝΑΙΚΑ Γ: Γιατί σε φάχνει η αστυνομία;

ΓΥΝΑΙΚΑ Α: Μπορεί.

ΓΥΝΑΙΚΑ Δ: Α, δε θα τα πάμε καλά.

ΓΥΝΑΙΚΑ Γ: Γιατί να μη συστηθούμε;

ΓΥΝΑΙΚΑ Δ: Εγώ ποια είμαι;

ΓΥΝΑΙΚΑ Α: Σε ποιον να συστηθούμε;

ΓΥΝΑΙΚΑ Γ: Στο κοινό.

ΓΥΝΑΙΚΑ Α: Κοινό ποιο κοινό;

ΓΥΝΑΙΚΑ Γ: Αυτό το κοινό!

ΓΥΝΑΙΚΑ Α: Εγώ δε βλέπω κοινό.

ΓΥΝΑΙΚΑ Β: Καλά αυτούς εδώ κάτω δεν τους βλέπεις; Τι διάολο στραβή είσαι!

:

ΓΥΝΑΙΚΑ Δ Κάτι ήθελα να ρωτήσω...

ΓΥΝΑΙΚΑ Α: Μόνο κάτι θηλαστικά βλέπω.

ΓΥΝΑΙΚΑ Δ: Α, ναι! Ποια είμαι;

ΓΥΝΑΙΚΑ Α: Βλέπω και έναν κύριο στην πρώτη σειρά να κοιμάται.

ΑΝΤΡΑΣ Ε: Και να 'τανε ο μόνος.

ΓΥΝΑΙΚΑ Γ: Αφού είμαστε βαρετά.

ΓΥΝΑΙΚΑ Β: Κύριε, μήπως παίρνετε υπνωτικά;

ΓΥΝΑΙΚΑ Δ: *χτυπά με μανία το κεφάλι της*

ΑΝΤΡΑΣ Ε: Σταμάτα παιδί μου να χτυπιέσαι.

ΓΥΝΑΙΚΑ Δ: Πρέπει να θυμηθώ. Πρέπει να θυμηθώ!

ΓΥΝΑΙΚΑ Γ: *Δίνει μια σφαλιάρα στην Γυναίκα Δ.* Τώρα είσαι καλύτερα;

ΑΝΤΡΑΣ Ε: Κορίτσια όχι βία μπροστά στο κοινό! Μόνο στα σπίτια μας αυτά.

ΓΥΝΑΙΚΑ Α: Μη λες κοινό, Μη λες κοινό! Γιατί άμα λες κοινό σημαίνει ότι εγώ είμαι το θέαμα. Εγώ δεν ήρθα εδώ να κάνω το θέαμα.

ΑΝΤΡΑΣ Ε: Ε, όχι βέβαια. Τι είμαστε τίποτα ηθοποιοί;

ΓΥΝΑΙΚΑ Δ: Εγώ δε θυμάμαι τι είμαι!

ΓΥΝΑΙΚΑ Β: Εγώ μπορεί και να 'μαι

ΑΝΤΡΑΣ Ε: Έχεις πτυχίο αναγνωρισμένο από το υπουργείο πολιτισμού;

ΓΥΝΑΙΚΑ Β: Έχω απολυτήριο λυκείου!

ΑΝΤΡΑΣ Ε: Πάσο.

ΓΥΝΑΙΚΑ Α: Τέλος πάντων ας μη μακρηγορούμε παρακαλώ.

ΓΥΝΑΙΚΑ Γ: Ακριβώς. Ξεφεύγουμε από το θέμα. Εμείς ήρθαμε εδώ απόψε για να σας πούμε μια ιστορία.

ΓΥΝΑΙΚΑ Β: Δε θα παίζουμε κάποιο ρόλο.

ΓΥΝΑΙΚΑ Α: Δεν ψάχνουμε κάποιο συγγραφέα.

ΑΝΤΡΑΣ Ε: Δεν είστε σε έργο του Πιραντέλλο.

ΓΥΝΑΙΚΑ Δ: Δε θυμόμαστε ποιοι είμαστε.

ΓΥΝΑΙΚΑ Β: Θα σας εξομολογηθούμε κάτι.

ΓΥΝΑΙΚΑ Α Γιατί να εξομολογηθούμε; Είναι σα να λες ότι θα τους πούμε κάτι δικό μας.

ΓΥΝΑΙΚΑ Β: Εγώ μπορεί και να πω!

ΓΥΝΑΙΚΑ Α: Εγώ όμως όχι!

ΓΥΝΑΙΚΑ Γ: Σε κάθε περίπτωση αυτό που θα παρακολουθήσετε δεν θα είναι κάποιο θεατρικό πείραμα.

ΓΥΝΑΙΚΑ Α: Δεν είμαστε ηθοποιοί που απευθύνονται στο κοινό.

ΓΥΝΑΙΚΑ Γ: Δε θα σας απευθύνουμε το λόγο μην ανησυχείτε.

ΑΝΤΡΑΣ Ε: Δεν είστε σε κάποιο έργο του Θανάση Τριαρίδη.

ΓΥΝΑΙΚΑ Α: Θα σταματήσεις τις εξυπνάδες;

ΑΝΤΡΑΣ Ε: Σόρρυ.

ΓΥΝΑΙΚΑ Γ: Δε γέλασε κανείς.

ΑΝΤΡΑΣ Ε: ΟΚ.

ΓΥΝΑΙΚΑ Δ: Ποια είμαι! *Χτυπά και πάλι με μανία το κεφάλι της.*

ΓΥΝΑΙΚΑ Β: Λύσσαζες μωρή! Ποια είμαι και ποια είμαι, τράβα να κάνεις ψυχανάλυση να βρεις ποια είσαι.

ΑΝΤΡΑΣ Ε: Νομίζω ότι βρίσκομαι στο κλουβί με τις τρελές.

ΓΥΝΑΙΚΑ Α: Θέλετε να μάθετε που βρίσκεστε; Θα σας πω εγώ. Είμαστε στον πύργο της Βαβέλ. Χειροκρότημα!

ΓΥΝΑΙΚΑ Γ: Ποια Βαβέλ ρε; Όχι, με τίποτα, δε γουστάρω τα θρησκευτικά.

ΓΥΝΑΙΚΑ Δ: Σε ποια χώρα είναι αυτός ο Πύργος;

ΑΝΤΡΑΣ Ε: Συγγνώμη τις πριγκίπισσες παριστάνουμε;

ΓΥΝΑΙΚΑ Α: Τέλος πάντων ξεχάστε το. Δεν έχει σημασία ποιοι είμαστε ή που είμαστε. Σημασία έχει ότι κάτι θέλουμε να πούμε. Σωστά;

ΑΝΤΡΑΣ Ε: Σωστά γαμώτο. Σωστά

ΓΥΝΑΙΚΑ Δ: Τι ήθελα να πω γαμώτι.

ΓΥΝΑΙΚΑ Β: Ωραία, μπορούμε να τελειώνουμε τώρα;!

ΓΥΝΑΙΚΑ Α: Μπορούμε.

ΓΥΝΑΙΚΑ Δ: Άμα θέλει ο άνθρωπος όλα τα μπορεί.

:

ΓΥΝΑΙΚΑ Α Ας πάρουμε όλα μαζί μια ανάσα. Και σεις οι από κάτω άμα θέλετε. Νομίζω ότι είμαστε έτοιμες.

Εισπνέουν και εκπνέουν ταυτόχρονα. Ο Άντρας Ε πηγαίνει στην άκρη της σκηνης, παίρνει ένα μικρόφωνο και γίνεται για λίγο αφηγητής. Οι γυναίκες Α, Γ και Δ φτιάχνουν το σκηνικό, ακολουθώντας τις οδηγίες του. Η Γυναίκα Β βγαίνει από τη σκηνή. Όταν μπει ξανά θα λέγεται Μαριάνθη.

ΑΝΤΡΑΣ Ε: Ο Χώρος είναι το εσωτερικό ενός σαλονιού. Ένα δερμάτινο κόκκινο σαλονάκι στη μέση (οι γυναίκες Α και Γ φέρνουν τον καναπέ) και ένα μικρό κίτρινο τραπεζάκι. Πάνω στο τραπεζάκι, ένα κηροπήγιο με αφύσια μεγάλα λουλούδια (η γυναίκα Δ φέρνει το τραπεζάκι και το κηροπήγιο). Ακούγεται ήχος γαλοπούλας.

ΓΥΝΑΙΚΑ Α, Γ, Δ: “γλου γλου” φεύγουν από τη σκηνή

ΑΝΤΡΑΣ Ε: Η Μαριάνθη, βγαίνει από το δωμάτιο της, φορώντας μάρσκα ύπνου στο κεφάλι, μία σατέν ροζ ρόμπα και πασουμάκια. Πηγαίνει στην κουζίνα. Βγάζει ένα κλουβί με μια γαλοπούλα. Την ακουμπά στον καναπέ. Κάθεται απέναντι της και ανάβει τσιγάρο.

Μαριάνθη: Έχω κατακράτηση. Δε ξέρω τι φταίει. Πίνω νερό, αθλούμαι τρεις φορές την εβδομάδα, πασαλείβομαι με φύκια και αποφεύγω το αλάτι.

ΑΝΤΡΑΣ Ε: (από το μικρόφωνο) Είναι ψυχολογικό.

Μαριάνθη: Έχω άγχος ναι! Και τι μας λες μ’ αυτό; Ξέρεις κανέναν άνθρωπο που να μην έχει άγχος; Εδώ οι γαλοπούλες έχετε, εμείς δε θα χούμε; Σας έχω δει. Όλη μέρα γαριζετε “γλου γλου”, τρέχετε πέρα δώθε σαν τις δαιμονισμένες και έχετε και αυτό το τρέμουλο στο κεφάλι. (κουνάει νευρικά το κεφάλι) Εγώ το ίδιο τρέμουλο, το έχω στα χέρια, να δες. (δείχνει τα χέρια της) Δεν πίνω πολλούς καφέδες. Τους έχω κόψει. Δεν επιτρέπεται καφές με την αγωγή. Τα αγχολυτικά μωρέ . Λες τα αγχολυτικά να προκαλούν την κατακράτηση;

Μικρή σιωπή

Κάπου διάβασα ότι αν είμαστε αγχωμένοι τρώμε περισσότερα λιπαρά. Άρα δε χρειάζεται να νιώθω τύψεις. Δεν είμαι χοντρή, αγχωμένη είμαι!

ΑΝΤΡΑΣ Ε: Ακούγεται ήχος γαλοπούλας. Η Μαριάνθη βγάζει από τη ρόμπα της μια σοκολάτα και ένα σακουλάκι πατατάκια. Τα καταβροχθίζει με ευχαρίστηση.

Μαριάνθη: Τα πενηντάρια που σιάω κάθε βδομάδα στις συνεδρίες με τον ψυχίατρο, θα τα μαζέψω και θα πάω σε πλαστικό. Και θα τρώω ό,τι θέλω και θα είμαι αδύνατη. (Παραμιλά και αποκοιμείται)

ΣΚΗΝΗ ΔΕΥΤΕΡΗ

ΑΝΤΡΑΣ Ε: Το πρωί της επόμενης μέρας, η Μαριάνθη έχει αποκοιμηθεί στον καναπέ. Ακουει κλειδιά και πετάγεται απότομα.

Μαριάνθη: Τι έγινε καλέ;

ΑΝΤΡΑΣ Ε: Λέει και πηγαίνει αμέσως την γαλοπούλα στην κουζίνα.

Μαριάνθη: Έλα κούκλα μου, πάμε!

ΑΝΤΡΑΣ Ε: Επιστρέφει, διορθώνει τα μαλλιά της και κάθεται στο λάπτοπ. Πληκτρολογεί μανιακά.

Μπαίνει η γυναίκα Γ που τώρα πια λέγεται Τιτίκα.

ΑΝΤΡΑΣ Ε: Στο σπίτι, μπαίνει η Τιτίκα, φορώντας ένα ολόσωμο μαγιό, σκουφάκι κολυμβητηρίου και από πάνω φορά μια ασημένια καπαρντίνα. Κρατά ένα σάκιο γυμναστικής και μια πετσέτα θαλάσσης περασμένη γύρω από το λαιμό της.

Τιτίκα: Καλημέρα.

Μαριάνθη: Καλημέρα!

ΑΝΤΡΑΣ Ε: Καλημέρα.

Τιτίκα: Γιατί έκλεισες το λάπτοπ μόλις με είδες;

Μαριάνθη: Έκλεισα εγώ το λάπτοπ μόλις σε είδα;

Τιτίκα: Ναι μόλις με είδες.

Μαριάνθη: Μάλλον λάθος είδες.

Τιτίκα: Αφού σου είπα Καλημέρα και έκανες “κλακ κλακ” και το έκλεισες.

Μαριάνθη: Έκανα εγώ κλακ κλακ και το έκλεισα;

Τιτίκα: Ναι. Έκανες ένα κλακ μετά δύο κλακ και το έκλεισες.

:

Μαριάνθη: Έκανα ένα κλακ και μετά δύο κλακ και το τακτοποίησα. Να έτσι (δείχνει την κίνηση που έκανε) κλακ, κλακ.

Τιτίκα: Δείξε μου τι έψαχνες.

Μαριάνθη: Δεν έψαχνα τίποτα!

Τιτίκα: Βρε άσε τα σάπια...

Μαριάνθη: Σου ορκίζομαι δεν έκανα κάτι κακό.

Τιτίκα: Αποκλείεται. (Ανοίγει το λάπτοπ και βλέπει την ανοικτή σελίδα αναζήτησης)

Μαριάνθη: Τι αποκλείεται; Τίποτα δεν αποκλείεται. Φαγώθηκες να δεις.

Τιτίκα: Πάλι τα ίδια; Δεν είπαμε τέρμα με αυτά;

Μαριάνθη: Δεν είπαμε, είπες. Φαγώθηκες για την ακρίβεια.

Τιτίκα: Συνεχίζεις το ίδιο τροπάριο.

Μαριάνθη: Δε συνεχίζω τίποτα. Μια απλή αναζήτηση στο google κάνω.

Τιτίκα: (Διαβάξει δυνατά) “Δύο συν ένα τρόποι να πλουτίσετε εύκολα και γρήγορα”

Μαριάνθη: Που το είδες το κακό σε αυτό;

Τιτίκα: “Νέο εξελιγμένο Βιεννέζικο χάπι καίει όλο το κοιλιακό λίπος προκαλώντας φρενίτιδα στη γυναίκειά αγορά”.

Μαριάνθη: Θέλω να αδυνατίσω!

Τιτίκα: “Δείτε πως μπορείτε να γίνετε εκπρόσωπος της Ελληνικής εταιρείας και λύστε το οικονομικό σας πρόβλημα για πάντα” Πότε θα βάλεις μυαλό;

Μαριάνθη: Μα γιατί τι κακό κάνω;

Τιτίκα: Δε χρειάζεσαι αυτά τα ηλίθια σιευάσματα. Ψυχίατρο χρειάζεσαι.

Μαριάνθη: Είδαμε προκοπή και με αυτόν. Με φόρτωσε μια σακούλα χάπια και με παράτησε στο έλεος του θεού.

Τιτίκα: Και τι ήθελες να κάνει ο άνθρωπος; Που πήγαινες εκεί και τον ρωτούσες πόσες θερμίδες έχει το αντικαταθλιπτικό!

Μαριάνθη: Μα να μη ξέρω;

Τιτίκα: Μαριάνθη μου, θες βοήθεια από ειδικό. Δεν ξέρω πόσες φορές πρέπει να στο πω. Είσαι στο φάσμα της διατροφικής διαταραχής...

Μαριάνθη: “Και αυτό σε οδηγεί καρφί στην κατάθλιψη” κάτι άλλο;

Τιτίκα Κορίτσι μου θα αρρωστήσεις!

Μαριάνθη: Μα αυτά τα αδυνατιστικά χάπια, δεν τα θέλω για μένα. Δηλαδή, θέλω να τα εφαρμόσω πάνω μου και αν είναι καλά, θα γίνω εκπρόσωπος της ελληνικής εταιρείας. Θα βγάζω χρήματα.

Τιτίκα: Ναι, όπως την τελευταία φορά που αποφάσισες να γίνεις ντίλερ εκείνης της Ιταλικής κρέμας για ανόρθωση στήθους. Θυμάσαι τι έγινε.

Μαριάνθη: Τι έγινε; Τίποτα δεν έγινε.

Τιτίκα: Δεν ήρθε το Σοφακι από τον τρίτο κλαίγοντας με ένα βυζί να! πρησμένο.

Μαριάνθη: Δεν ήταν πρησμένο, ανορθωμένο ήταν!

Τιτίκα: Αν θες να βγάλεις χρήματα πρέπει να βρεις μια κανονική δουλειά, δουλένεια πως το λένε, με ένσημα με τα πάντα.

Μαριάνθη: Μα δεν έχω σπουδάσει τίποτα, που θα δουλέψω;

Τιτίκα: Υπάρχουν δουλειές που δε ζητάνε πτυχίο.

Μαριάνθη: Και τι θα είμαι μια ανειδίκευτη εργαζόμενη;

Τιτίκα: Από το να είσαι μια εξειδικευμένη άνεργη και καταθλιπτική είναι προτιμότερο.

Μαριάνθη: Δε νομίζω να βρεθεί κάτι για μένα.

Τιτίκα: Οι δουλειές είναι σαν τα τζιν παντελόνια, πάντα υπάρχει μία που σου ταιριάζει. Το θέμα όμως είναι να γίνεις καλά.

Μαριάνθη: Άντε πάλι να γίνω καλά και να γίνω καλά! Άρρωστη είμαι;

Τιτίκα: (βγάζει ένα κριτσίνι από την τσάντα της) Φάτο.

Μαριάνθη: Πόσες θερμίδες έχει;

Τιτίκα: Είδες που δεν είσαι καλά. Εδώ, δε μπορείς να φας ένα κριτσίνι.

Μαριάνθη: Μπορώ αλλά δε θέλω.

Τιτίκα: Και να ήθελες δε θα το έτρωγες.

Μαριάνθη: Α, για να σου πω κουμάντο στο στομάχι μου κάνω εγώ.

Ανακατεύτηκα εγώ ποτέ στη ζωή σου;

Τιτίκα: Εσύ; ΠΟΤΕ!

Μαριάνθη: Σε ρώτησα εγώ ποτέ γιατί βγήκες σε πρόωρη σύνταξη; Σε ρώτησα γιατί πούλησες το δυαράκι το διαμέρισμα της θείας μας της Ευτέρπης στα Πετράλωνα για να πας διακοπές με τον Μάκη σου στην Αφρική;

Τιτίκα: Δεν ήταν διακοπές, σαφάρι ήτανε και μάλιστα για φιλανθρωπικό σκοπό.

Μαριάνθη: Σαφάρι, ξεσαφάρι, σε ρώτησα εγώ ποτέ γιατί πούλησες τους πίνακες ζωγραφικής της μαμάς για να αγοράσεις ακριβά ταγιέρ και αρώματα;

Τιτίκα: Μου άρεσε να προσέχω τον εαυτό μου!

Μαριάνθη: Επιδειξιομανής ήσουν και θα είσαι μια ζωή. Καλά έκανε ο Μάκης και σε παράτησε.

Τιτίκα: Δε με παράτησε.! (Βάζει τα κλάματα) Πήγε στους γιατρούς χωρίς σύνορα.

Μαριάνθη: Συγγνώμη. Δεν ήθελα να...

Τιτίκα: Δε με αγάπησε ποτέ.

Μαριάνθη: Τώρα γίνεσαι υπερβολική!

Τιτίκα: Με ήθελε μόνο για να τρέχω μαζί του στις δεξιώσεις και τα σουαρέ.

Μαριάνθη: Μην το λες αυτό. Μέχρι και στην Αφρική σε πήγε!

Τιτίκα: ...

Τιτίκα: Ξέρεις τι πιστεύω για αυτόν;

Μαριάνθη: Ότι είναι βιαστής;

Τιτίκα: Όχι βέβαια πως σου ήρθε;

Μαριάνθη: Έτσι το 'πα.

Τιτίκα: Υποφιάζομαι ότι θέλει να γίνει πολιτικός

Μαριάνθη: Είναι παιδόφιλος;

Τιτίκα: Αυτό πάλι πως σου ήρθε;!

Μαριάνθη: Τίποτα έτσι το πα!

Τιτίκα: Είναι εξουσιομανής. Χέστηκε ο Μάκης και για παιδάκια της Αφρικής και για τα κουνούπια του Νείλου. Αυτός μόνο τη δόξα και τα μεγαλεία θέλει.

Μαριάνθη: Αν σου πω, ότι το είχα καταλάβει πως είναι νάρκισσος, από το γάμο σας κιόλας. Μα ποιος γαμπρός θέλει να βγει περισσότερες φωτογραφίες από τη νύφη;!

Τιτίκα Κανείς. Μόνο η ψωνάρα ο Μάκης. Να μου το θυμηθείς, θα γυρίσει Ελλάδα, θα γεμίσει τα social με φωτογραφίες και δημοσιεύσεις για το φιλανθρωπικό του έργο στην Αφρική και ύστερα, τσούπ, θα κατέβει υποψήφιος με κάποιο κόμμα. Έτσι δεν κάνουν όλοι;

Μαριάνθη: Έτσι κάνουν.

Μικρή σιωπή

ΑΝΤΡΑΣ Ε: Η Τιτίκα, γέρνει για λίγο το κεφάλι της στον ώμο της Μαριάνθης. Η Μαριάνθη, της χαϊδεύει τα μαλλιά. Αυτή είναι ίσως μία από τις πιο αληθινές στιγμές μεταξύ των δύο αδερφών τα τελευταία χρόνια. Η Τιτίκα αναστενάζει βαριά και σηκώνεται από τον καναπέ. Πηγαίνει στο διπλανό δωμάτιο. Η Μαριάνθη ακούει την κοιλιά της να γουργουρίζει. Το στομάχι της, μαρσάρει Γρρρρρρρ! Και ύστερα σωπαίνει απότομα. Η Μαριάνθη κοιτά την κοιλιά της. Την ζουλάει, πιάνει όσο λίπος περισσεύει και το σφίγγει με τα δάκτυλα της μέχρι να πονέσει...

Μαριάνθη: Χρειάζεσαι σιδέρωμα.

ΑΝΤΡΑΣ Ε: ... Λέει στην κοιλιά της και γελάει.

Ο Άντρας Ε, αφήνει το μικρόφωνο κάτω. Φεύγει. Όταν μπει ξανά στο σπίτι, θα λέγεται Σπυριδούλα.

Τιτίκα: (Από μέσα) Ακούς;

Μαριάνθη: Ναι.

Τιτίκα: Μου φέρνεις λίγο το πιστολάκι από το μπάνιο;

Μαριάνθη: Δε μπορώ τώρα, σιδερώνω την κοιλιά μου

Η Τιτίκα βγαίνει έντρομη.

Τιτίκα: Όχι Μαριάνθη μη!

Μαριάνθη: Γελάει

Τιτίκα: Βρήκες ώρα να κάνεις πλάκα; Με κοψοχόλιασες!

Μαριάνθη: Μην ανησυχείς δεν έχω φτάσει ακόμα σε τέτοιο στάδιο.

Τιτίκα: Η μικρή που είναι;

Μαριάνθη: Στην κουζίνα. Κάνει εισπνοές με υδρατμούς πάνω από την κατσαρόλα.

Τιτίκα: Μπουκωμένη είναι;

Μαριάνθη: Όχι, κάνει μια άσκηση που ανοίγει τη φωνή.

Τιτίκα: Γιατί έχει πάθει κάτι η φωνή της;

Μαριάνθη: Όχι μωρέ, κάνει αυτές τις καθημερινές ασκήσεις φωνητικής.

Τιτίκα: Μάλιστα... Γιατί δε λες, λοιπόν, στη φίλη σου την αρτίστα να μας κάνει κανένα καφέ. Έμαθε να φτιάχνει ελληνικό;

Μαριάνθη: Θα τη ρωτήσω. Λιουμπάβα (*Φωνάζει*)

ΣΚΗΝΗ ΤΡΙΤΗ

Μπαίνει η Γυναίκα Α, που τώρα πια λέγεται Λιουμπάβα. Είναι μια νεαρή Ουκρανή Οικιακή βοηθός

Λιουμπάβα: Κα-λημέρ-α. (*Βγαίνει από την κουζίνα με κόκκινο το πρόσωπο*)

Τιτίκα: Καλέ γιατί έγινε σαν μπαρμπούνη;

Μαριάνθη: Θα άρπαξε λιγάκι πάνω από την κατσαρόλα...

Τιτίκα: Μισό, ευκαιρία να δοκιμάσω τη νέα ενυδατική που έφτιαξα προχθές.

Ανοίγει την τσάντα της βγάζει ένα σωληνάριο κρέμας

Τιτίκα: Λουμπιάβα, για come to δώθε, please!

Μαριάνθη: Δε μιλάς σοβαρά! Πας να εφαρμόσεις τα πειράματα σου πάνω στο κορίτσι;

Τιτίκα: Ε, όχι και πειράματα. Βιολογικά προϊόντα είναι από γάλα γαλοπούλας. Για να δω λιγάκι το προσωπάκι σου Λιουμπάβα μου.

Η Μαριάνθη μπαίνει σαν ασπίδα μπροστά από τη Λιουμπάβα

Μαριάνθη: Πάνω από το πτώμα μου! Θες να πάθει τίποτα και να μπλέξουμε;

Τιτίκα: Μα γιατί να μπλέξουμε; Δε με εμπιστεύεσαι;

Μαριάνθη: Καθόλου!

Τιτίκα: Δεν εμπιστεύεσαι την αδερφή σου;

Μαριάνθη: Μα καθόλου όμως.

Τιτίκα: Μα, ένα απλό τεστ θα κάνουμε. Αν νιώσει κάτι περίεργο θα το βγάλουμε αμέσως! Φύγε από τη μέση.

Μαριάνθη: Όχι.

Τιτίκα Είπα, φύγε από τη μέση Μαριάνθη.

Μαριάνθη: Όχι!!

Τιτίκα: Πάει να την τραβήξει με το ζόρι. Η Μαριάνθη, φτύνει την Τιτίκα στα μάτια.

Μαριάνθη: Λιουμπάβα, γρήγορα, δύο coffee, αυτηνής με λίγη ζάχαρη το δικό μου σκέτο, go go go !

Λιουμπάβα: Οκ, οκ, οκ, Τσουιόρ. Νο τσουιόρ. Go go go !

Φεύγει.

Τιτίκα: Τι κατάλαβες τώρα που δε με άφησες; Σκουπίζεται και πάει να βάλει την κρέμα στο δικό της πρόσωπο.

Μαριάνθη: Μη Τιτίκα! Θες να αυτοκτονήσεις.

Τιτίκα: Α, για να σου πω! Με προσβάλλεις.

Μαριάνθη: Αν πάθεις κάτι, εγώ τι θα κάνω; Αφού δεν ξέρεις να τα φτιάχνεις αυτά!

Τιτίκα: Μια χαρά ξέρω να τα φτιάχνω.

Μαριάνθη: Αυτά έχουν μέσα φάρμακα, έχουν ουσίες. Είναι χημεία, δεν είναι παίζε γέλασε.

Τιτίκα: Και εγώ, έχω τελειώσει το χημικό Θεσσαλονίκης.

Μαριάνθη: Δύο χρόνια έκανες και μετά τα παράτησες.

Τιτίκα: Ε και; Αυτό τι σημαίνει; Ότι δε ξέρω να φτιάχνω μια κωλοκρέμα.

Μαριάνθη: Είναι επικίνδυνο.

Τιτίκα: Είναι η δουλειά μου!

Μαριάνθη: Από πότε;

Τιτίκα: Από τώρα! Δεν σου είπα ότι μαζί με τη Σπυριδούλα θα κάνουμε εταιρεία με βιολογικές κρέμες προσώπου; Εγώ θα τις ετοιμάζω και αυτή θα τις διαφημίζει στο Instagram.

Μαριάνθη: Νόμιζα, δηλαδή, ήλπιζα ότι μου κάνατε πλάκα.

Τιτίκα: Καθόλου πλάκα. Ξεκινάμε δυναμικά. Θα έχουμε και ηλεκτρονικό κατάστημα. Βρήκαμε και λογιστή.

Μαριάνθη: Δικηγόρο να βρείτε θα σας χρειαστεί.

Τιτίκα: Εσύ τι ζόρι τραβάς; Δεν εμπλέκεσαι κάπου.

Μαριάνθη: Εμπλέκομαι στο ότι η αδερφή μου, που δεν έχει ιδέα από παραγωγή καλλυντικών ετοιμάζεται να στήσει ολόκληρη εταιρεία!

Τιτίκα: Θα έπρεπε να χαιρέσαι για μένα. Και στην τελική, αν θες να πειστείς, φέρε τη μικρή από την κουζίνα, να της εφαρμόσω, εδώ μπροστά σου, την κρέμα. Δε θα πάθει τίποτα στο εγγυώμαι.

Μαριάνθη: Αν πάθει κάτι, τη βάψαμε.

Τιτίκα: Αν δε μπορεί να μας είναι χρήσιμη σε κάτι, να πάρει πόδι από δω μέσα!!

Μαριάνθη: Να πάει που; Αφού στη χώρα της έχει πόλεμο.

Τιτίκα : Δε με νοιάζει. Εσύ την έφερες εδώ μέσα, εσύ να βρεις τρόπο να την διώξεις.

Μαριάνθη: Δε μπορώ!

Τιτίκα: Να μπορέσεις

Μαριάνθη:

Τιτίκα: Τόσες χώρες στον κόσμο, τόσες πρωτεύουσες, τόσα κράτη στο δικό μου σπίτι βρήκε να 'ρθει;

Μαριάνθη: Ντροπή σου Τιτίκα να μιλάς έτσι για μια αβοήθητη γυναίκα.

Τιτίκα: Επειδή αυτοί αποφάσισαν να κάνουν πόλεμο πρέπει να την πληρώσουμε εμείς!

(Η Τιτίκα παίρνει το ανθοδοχείο με τα λουλούδια από το τραπέζι, πετάει κάτω τα λουλούδια και πίνει το νερό που έχει μείνει. Φτύνει ένα φύλλο. Ύστερα ανάβει τσιγάρο και κάνει το ανθοδοχείο τασάκι.)

Μαριάνθη: Τι ήθελες να κάνω; Να την αφήσω αβοήθητη; *(Της παίρνει το τσιγάρο από το στόμα κάνει μια τζούρα και της το δίνει πίσω)*

Τιτίκα: Θες να μου πεις δηλαδή, ότι εσύ ,την κουβάλησες εδώ μέσα για να τη βοηθήσεις;

Μαριάνθη: Ε ναι, γιατί άλλο; *(Της παίρνει το τσιγάρο)*

Τιτίκα: Μάλιστα. *(Παίρνει πίσω το τσιγάρο)* Να σου θυμίσω εγώ λοιπόν. *Παίρνει το λάπτοπ και διαβάζει* "Η Αμερικανική εταιρεία "safe the word"

Μαριάνθη: world! *(Της παίρνει το τσιγάρο)*

Τιτίκα : “Προσφέρει σε 220 ανθρώπους που θα φιλοξενήσουν στα σπίτια τους πληγέντες του πολέμου 750 ευρώ.” (Παίρνει πίσω το τσιγάρο)

Μαριάνθη: 748 ευρώ. (Πάει να πάρει το τσιγάρο και η Τιτίκα την φτύνει στα μάτια.)

Τιτίκα: “Στα πλαίσια του προγράμματος ευαισθητοποίησης και αλληλεγγύης στα θύματα του πόλεμου της Ουκρανίας. ”

Μαριάνθη: Αλληλεγγύη κάνω.

Τιτίκα: Εκμετάλλευση λέγεται αυτό. Ξεπουλάς τον εαυτό σου για 750 ευρώ.

Μαριάνθη: 748 ευρώ. Και στην τελική τι θες να μου πεις; Ότι δε νοιάζομαι εγώ για τη Λιουμπάβα; Δεν της πλένω; Δεν της μαγειρεύω;

Τιτίκα: Αυτή μας πλένει και μας μαγειρεύει.

Μαριάνθη: Ο πάτερ Ιωάννης μου πρότεινε να μπω στο πρόγραμμα. Συνεργάζεται με την εκκλησία της ενορίας μας. Θα πάμε ενάντια και στο σχέδιο του θεού τώρα;

Μπαίνει η Λιουμπάβα

Λιουμπάβα: (Φέρνει τους καφέδες)

Μαριάνθη: Ευχαριστούμε πολύ καλή μου. Έλα κάθισε μαζί μας. Κάτσε. Σιτ ντάουν. ΣΙΤ. Παλουκώσου.

Κάθεται.

Τιτίκα : Όρεξη σε είχαμε.

Μαριάνθη: Σταμάτα να γίνεσαι προσβλητική

Τιτίκα: Γιατί καταλαβαίνει τι λέω.

Μαριάνθη: Διαβάζει το ύφος σου.

Τιτίκα: Εγώ πιστεύω πως έχει κάποια διανοητική καθυστέρηση.

Μαριάνθη : Προσπαθεί να εγγιμηματιστεί, να καταλάβει τι λέμε.

Τιτίκα: Ίσως έχει άσμπεργκερ.

Μαριάνθη: Είναι Ηθοποιός. Ξέρει καλά τη γλώσσα του σώματος.

Τιτίκα: Ηθοποιός; Τραγουδίστρια δεν είναι;

Μαριάνθη: Λίγο απ’ όλα. Πολυμίξερ. Πάντως έκανε μεγάλη καριέρα. Στα μεγαλύτερα θέατρο του Κιέβου έπαιζε.

Τιτίκα: Κοίτα να δεις και δεν της φαίνεται.

Μαριάνθη: Ειδικά στα δραματικά λένε ότι έδινε ρεσιτάλ.

Τιτίκα: Ποιοι το λένε δηλαδή;

Μαριάνθη: Τι ποιοι; Ο πάτερ Ιωάννης!

Τιτίκα: Την είδα εγώ πως έκλαιγε στα τρένα μόλις την παραλάβαμε. Κορόμηλο έτρεχε το δάκρυ.

Μαριάνθη: Ήταν να παίζει το γλάρο.

Τιτίκα: Της Βουγιουιλάκη;

Μαριάνθη: . Του Τσέχωφ! Θα ξεινούσε η παράσταση αρχές του επόμενου χρόνου. Θα κάνανε μια διασκευή κάτι σαν μιούζικαλ με χορό και τραγούδι αλλά... δεν προλάβανε.. Κλείσανε και τα θέατρα και τα πάντα. Έρημα τα σπίτια, έρημοι και οι δρόμοι.

Χτυπάει το κουδούνι. Η Λιουμπάβα πηγαίνει να ανοίξει την πόρτα.

ΣΚΗΝΗ ΤΕΤΑΡΤΗ

Πριν προλάβει να ανοίξει την πόρτα η Λιουμπάβα, την ανοίγει με το κλειδί της η Σπυριδούλα. Η πόρτα πέφτει με φόρα πάνω στο πρόσωπο της Λιουμπάβα. Η Λιουμπάβα λιποθυμά. Κανείς δεν της δίνει σημασία. Μπαίνει μέσα η Σπυριδούλα, φορά λεόπαρδέ κολλάν και κόκκινη γούνα- μαζί με τη Φιλιά μια μεσήλικα γυναίκα, φορά κίτρινο ταγέρ, κίτρινο παλτό και κίτρινο καπέλο, μιλά λίγα κυπριακά .

Σπυριδούλα: Γιατί τα καγκουρό είναι σεξιστές; (Φιλιά σταυρωτά την Τιτίκα)

Τιτίκα: Γιατί; δε ξέρω.

Σπυριδούλα: Έλα προσπάθησε λίγο. (Φιλιά στο στόμα την Μαριάνθη)

Μαριάνθη: (Σκουπίζεται)

Σπυριδούλα: Γιατί τα καγκουρό, είναι κάγκουρες. Καγκουρό, κάγκουρες. Μόνη μου το σκέφτηκα.

Μαριάνθη: Φαίνεται.

Τιτίκα: Η κυρία;

Σπυριδούλα: Η χαζή! Δε σας σύστησα. Από δω η Φίφη.

Φιλιώ : Φιλιώ.

Σπυριδούλα: Η Φίφη το καναρίνι! Την γνώρισα στο αεροδρόμιο σήμερα το πρωί και την έφερα για καφέ. Δεν πιστεύω να έχετε πρόβλημα;

Μαριάνθη: Όχι καλέ τι πρόβλημα. Χαρά μας. Ελάτε κυρία Καναρίνη περάστε. Εμένα με συγχωρείται για λίγο. *(πηγαίνει στην κουζίνα)*

Τιτίκα: Από που μας έρχεστε κυρία Φιλιώ μου.

Φιλιώ: Ένι ξέρω

Τιτίκα: Τι εννοείται;

Σπυριδούλα: Θα σου εξηγήσω μετά αγάπη.

Φιλιώ: Θέκκιου πουρέκα μου. Να πάω λίγο στο απόπατο σας;

Τιτίκα: Που να πάει;

Σπυριδούλα: Τουαλέτα θέλει. Από δω δεξιά είναι Φιλιώ μου, πήγαινε. Μη βγάλεις τα παπούτσια σου ασφουγγάριστα είναι.

Φιλιώ: Θέκκιου πουρέκα μου. Που να πάω;

Σπυριδούλα: Στην τουαλέτα καλή μου. Μόλις τώρα δεν το ζήτησες; Έλα να σε βοηθήσω

Η Φιλιώ αφήνει τη τσάντα της στον καναπέ, βγάζει το παλτό της, η Σπυριδούλα συνοδεύει την Φιλιώ στην τουαλέτα. Επιστρέφει.

Τιτίκα: Βρες μου μία καλή δικαιολογία.

Σπυριδούλα: Θα με ευγνωμονείς!

Τιτίκα: Σου μοιάζει το σπίτι μου για οίκος ευγηρίας;

Σπυριδούλα: Δεν είναι δα και τόσο μεγάλη. Την αδικείς.

Τιτίκα: Είπαμε να βρούμε κάποια για πειραματόζωο αλλά όχι και έτσι!

Σπυριδούλα: Η Φίφη είναι ιδανική περίπτωση. Έχει αρχές αλτσχάιμερ, ό,τι και να της κάνουμε δε θα θυμάται τίποτα μετά!

Τιτίκα: Από που τη μάζεψες;

Σπυριδούλα: Την είδα στο αεροδρόμιο, στο διάδρομο με τις βαλίτσες. Έμοιαζε να ψάχνει κάτι. Ήταν στα χαμένα. Μου θύμισε την Ρόουζ στον Τιτανικό που έψαχνε τον Τζακ μέσα στα άγρια νερά του ναυαγίου. “Τζακ! Τζακ!”

Τιτίκα: Και;

Σπυριδούλα: Την πλησιάζω ωσάν ναυαγοσώστης του βόρειου Ατλαντικού Ωκεανού, βγάζω γυαλί, ύφος μπλαζέ' "θέλετε βοήθεια μαντάμ' της λέω. Με κοιτάζει με βλέμμα αθώας γαλοπούλας "Δε ξέρω" μου λέει. "Δεν πειράζει της λέω, ελάτε μαζί μου" Και την παίρνω από το χέρι και την καθίζω σε ένα καφέ, από αυτά του πανάκριβου μέσα στο αεροδρόμιο.

Τιτίκα: Και μετά.

Σπυριδούλα: Και μετά ήρθαν τα παγόβουνα.

Τιτίκα: Τα ποια;

Σπυριδούλα: Τα παγόβουνα ντε, οι μπάτσοι. Μου είπαν ότι η Φίφη είναι η μασσιότ του αεροδρομίου. Πίνουν καφέ μαζί της κάθε πρωί όταν έχουν βάρδια. Την φροντίζουν. Έχει λίγο αλτσχάιμερ, έρχεται εδώ και ψάχνει την κόρη της.

Τιτίκα: Έχει κόρη;

Σπυριδούλα: Εξέρω και γώ. Κανείς δεν ξέρει λεπτομέρειες για τη ζωή της. Τα τελευταία τρία χρόνια συμβαίνει αυτό. Την κερνάνε κανένα σάντουιτς, της κάνουν λίγη παρέα, τους πετάει καμιά βρυσιά στα Κυπριακά, γελάνε... Που και που κοιμάται πάνω σε κανένα τραπεζάκι, την σκεπάζουν με τα μπουφάν της ελληνικής αστυνομίας τέτοια πράγματα.

Τιτίκα: Μα δεν υπάρχει κάτι, μία μονάδα, κάτι για να την φιλοξενήσει;

Σπυριδούλα: Πρέπει να την πάνε σε ιδιωτικό κέντρο και κανείς δεν αναλαμβάνει να πληρώσει τα έξοδα.

Τιτίκα: Κλασικά εικονογραφημένα...

Σπυριδούλα: Δεν ξέρουμε αν υπάρχουν και συγγενείς...

Τιτίκα: Μάλιστα... Και συ για να την "βοηθήσεις" σκέφτηκες να την κουβαλήσεις σπίτι μας!

Σπυριδούλα: Η μοίρα την έφερε εδώ μωρό μου. Εγώ δεν έκανα απολύτως τίποτα. Ήταν στο σχέδιο της ψυχής της να με συναντήσει. Αυτή χρειάζεται ένα σπίτι και μεις ένα θύμα, δηλαδή, ένα πειραματόζωο, έναν άνθρωπο τέλος πάντων για να εφαρμόσουμε τις κρέμες μας.

Τιτίκα: Και αν την ψάξει κάποιος δικός της;

Σπυριδούλα: Ας έρθει να την πάρει, δεν την έχουμε απαγάγει!

Τιτίκα: Και αν βγάλει καμιά αλλεργία μετά το δοκιμαστικό της κρέμας; Αν χρειαστεί νοσοκομείο;

Σπυριδούλα: Θα πούμε ότι κάτι έφαγε και την πείραξε. Ποιον θα πιστέψουν την τρελή με το αλτσχαιμερ ή εμάς.

Τιτίκα: Είσαι δαιμόνια.

Σπυριδούλα: Δέκα χρόνια πιάτσα στη Συγγρού έκανα μωρό μου, θα σέβεσαι.

Η Λιουμπάβα συνέρχεται από την λιποθυμία. Έχει κάνει καρούμπαλο στο κεφάλι. Σηκώνεται και χαιρετά την Σπυριδούλα.

Λουμπιάβα: Κα-λη-μέρα...

Σπυριδούλα: Μα τι μπεκετική συνάντηση! Λιουμπλιάνα μωρό μου! Καλά είσαι;

Τιτίκα: Λουμπιάβα.

Σπυριδούλα: Λιουμπλιάνα! Σωστά το λέω, αφού το κορίτσι μας είναι γεννημένη πρωτευουσιάνα.

Η Μαριάνθη βγαίνει από την κουζίνα πασαλειμμένη με σοκολάτα. Κλαίει σπαρακτικά. Βάζει το δάκτυλο της στο στόμα και προσπαθεί να κάνει εμετό.

Μαριάνθη: Σπυριδούλα, βάλε μου δάκτυλο! (*Ανοίγει το στόμα της*)

Σπυριδούλα: Φιλενάδα εγώ τα δάκτυλα μου δεν τα βάζω όπου να να!

Μαριάνθη: Θέλω να κάνω εμετό, βοήθα με!

Τιτίκα: Βουλμικό επεισόδιο. Κάντε στην άκρη. Μαριάνθη όχι! Ηρέμησε! Δε θα ξεράσεις.

Μαριάνθη: Έφαγα δέκα σοκολάτες.

Σπυριδούλα: Ε, καλά. Εγώ όταν χώρισα με τον Βαγγέλη έφαγα όλο το περίπτερο.

Μαριάνθη: Θέλω να τα βγάλω από μέσα μου. Αφήστε με.

Τιτίκα: Λουμπιάβα κράτα την, Hold it hold it. Θα την δέσουμε στον καναπέ.

Σπυριδούλα: Βιτσιόζα σε βρίσιω.

Τιτίκα: Σπυριδούλα σιάσει! η αδερφή μου έχει πρόβλημα.

Η Τιτίκα και η Λιουμπάβα ξαπλώνουν με το ζόρι την Μαριάνθη στον καναπέ. Τις κρατάνε τα χέρια. Βγαίνει η Φιλιώ από την τουαλέτα.

Φιλιώ: Πω πω τι όμορφο βε σε (wc) που έχετε. Έφυν η κκελλέ μου να χαζεύω το λουτρό σας. Ασσιοιλε! Και τι ωραία μυρίζει βάλλατεν και αρωματικό κωλοσφόντζι.

Μαριάνθη: Αυτή πάλι ποια είναι;!!! (Προσπαθεί να σηκωθεί από τον καναπέ)

Σπυριδούλα: Η Φίφη. Θα σου εξηγήσω μετά.

Μαριάνθη: Φίφη σε παρακαλώ βάλε το δάκτυλο σου στο στόμα μου. Θέλω να κάνω εμετό!!!

Τιτίκα: Κάτσε κάτω γιατί θα σε αλείψω με την κρέμα!

Μαριάνθη: Θέλω να πεθάνω!

Φιλιώ: Που είμαι;

Τιτίκα: Έχεις και συ τα δικά σου.

Σπυριδούλα: Γλυκούλα δεν είναι;

Μαριάνθη: *βγάζει μια τεράστια κραυγή. Η Φιλιώ αρχίζει και τρέχει γύρω από τον καναπέ. Η Σπυριδούλα την κνηγιά*

Σπυριδούλα: Φίφη, έι Φίφη. Κάτσε κάτω. Κάτω μωρό μου, κάτω.

Αρπάζει την Φίφη από τα μαλλιά την καθίζει με το ζόρι στον καναπέ, δίπλα στην Μαριάνθη. Αγκαλιάζονται όλες μαζί.

Μαριάνθη: Ποια είναι αυτή θα μου πείτε;

Τιτίκα: Θα σου πω. Είσαι καλύτερα;

Φιλιώ: Ποια είμαι; επέρασεν η ώρα εν να πρέπει να φύω;

Τιτίκα: Όχι Βέβαια τι λες Φιλιώ μου! Εδώ θα κάτσεις θα σου κάνουμε και το τραπέζι.

Μαριάνθη: Όχι τραπέζι! Μην ακούω τραπέζι! Όχι άλλο φαγητό!

Τιτίκα: Καλά, καλά ένα καφεδάκι τότε.

Η Τιτίκα σηκώνει αργά την Μαριάνθη από τον καναπέ.

Τιτίκα: Έλα κορίτσι μου, πάμε στην τουαλέτα να ρίξεις λίγο νερό στο πρόσωπο σου. Λιουμπάβα, πάρε την Φιλιώ στην κουζίνα και πρόσφερε της κάτι να μασουλήσει. Give some μαμ to her ok;

Η Μαριάνθη ξεσπά σε κλάματα. Η Λιουμπάβα παίρνει από το χέρι την Φιλιώ και την οδηγεί στην κουζίνα

Σπυριδούλα: Take your time babies. Dasvidaniya!

*Η Σπυριδούλα σηκώνεται και παίρνει το μικρόφωνο. Πηγαίνει στο κέντρο της σκηνής.
Τραγουδάει*

Σπυριδούλα: Μου αρέσουνε τα likes/ Μου αρέσουνε τα γκλιν/ Ένας ήχος καθορίζει την δική μου τη ζωή/ Μου αρέσουνε τα likes/ Οι καρδούλες που πατάς/ Δήλωσες ότι σ' αρέσει/ Πες μου πως με αγαπάς/ Μου αρέσουνε τα likes/ Οι εικόνες τα προφίλ/ Όταν μου μιλάς για αλήθεια/ Σβήσε πρώτα το pc/

Το τραγούδι διακόπτει η είσοδος μιας γαλοπούλας. Βγαίνει από την κουζίνα και περπατά νευρικά στο χώρο. Πίσω της η Φιλιώ, έχει φορέσει ένα λουρί στην Λιουμπάβα και την βγάζει βόλτα. Η Λιουμπάβα μιμείται τη γαλοπούλα.

Φιλιώ: Κορούα μου ένι ξέρω που πάμε.

Λιουμπάβα: Γλου γλου.

Φιλιώ: Κάτσε κάτσε στην τσαέρα.

Λιουμπάβα: Αρπάζει την τσαγιέρα του καφέ.

Φιλιώ: Όι όι βρε, τσαέρα λέγουσι την καρέικλα σας.

Λιουμπάβα: Ξεσπά σε γέλια

Φιλιώ: Αλβανίδα είσαι;

Λιουμπάβα: Ουκράνια γλου γλου.

Φιλιώ: ΑΑΑ, τζε πως σε λένε Ρουσλάνα;

Λιουμπάβα: Λιουμπάβα γλου.

Φιλιώ: Άβα μου είσαι η κορούα μου. Πουρέκα μου!

Η Φιλιώ αγκαλιάζει πολύ σφιχτά την Λιουμπάβα, σχεδόν την πνίγει, λιποθυμά ξανά. Η Φιλιώ συνεχίζει να την χαϊδεύει σα να ναι σκύλος. Η γαλοπούλα περιφέρεται στον χώρο. Η Σπυριδούλα, μέσα στο χαμό έχει προλάβει να αλλάξει και έχει γίνει ξανά ο Άντρας Ε, παίρνει το μικρόφωνο και γίνεται αφηγητής.

ΣΚΗΝΗ ΠΕΜΠΤΗ

Η Λιουμπάβα παραμένει λιπόθυμη, η Φιλιώ δίπλα της. Ο Άντρας Ε στο μικρόφωνο μιλά στο κοινό.

ΑΝΤΡΑΣ Ε: Έχετε μπερδευτεί. Το ξέρω. Το κατανοώ. Σκεφτείτε να ήσασταν και πάνω στην σκηνή. Δηλαδή εγώ που μια μπαίνω ως Σπυριδούλα και μία βγαίνω ως αφηγητής τι πρέπει να πω; Αυτή τη στιγμή δεν έχω καν όνομα. Είμαι ο ΑΝΤΡΑΣ Ε. Δώσε μου ένα όνομα βρε αδερφέ, πόσο θα σου κοστίσει; Πόσο πιο υπαρξιακό κενό να νιώσω; Είμαι ο μόνος άντρας στο έργο και είτε κάνω την Σπυριδούλα είτε κάνω τον Άντρα Ε!. Δεν έχω θέμα με τις drag queen μη παρεξηγηθώ, με τους νέους συγγραφείς έχω. Από γραφής το κείμενο με γράφει ΑΝΤΡΑ Ε. Ότι τι δηλαδή; Δεν καταλάβαμε ότι το έργο έχει φεμινιστικό χαρακτήρα; Για μαλάκες μας περνάς; Ακούς εκεί Άντρας Ε! Λες και είμαι στους ανώνυμους αλκοολικούς, λες και είμαι ετικέτα απορρυπαντικού. Και γιατί Ε; Χάθηκαν τα υπόλοιπα γράμματα; Γιατί όχι Άντρας Α ή σκέτο ΑΝΤΡΑΣ; Γιατί αυτό σας ακούγεται πατριαρχικό. Ξέρω, ξέρω. Την επόμενη φορά, παρακαλώ την συγγραφέα να με ονομάσει “Παλιομυσογύνικο φαλλοκρατικό σεξιστικό ανειλικρινές γουρούνι Έφιλον” Τέλος πάντων, ξέρω ότι δε σας αφορά το δράμα μου. Βαριέστε και με το δικό σας. Έχετε δικό να κοιμάστε κύριε, το πρόβλημα μου είναι ανούσιο. Εσείς είστε το κοινό, εσείς ξέρετε καλύτερα.

Στο άκουσμα της λέξης “κοινό” η Λιουμπάβα πετάγεται όρθια. Τώρα πια είναι η Γυναίκα Α.

ΓΥΝΑΙΚΑ Α: Άκουσα καλά;

ΑΝΤΡΑΣ Ε: Λουμπιάβα! Συνήλθες.

ΓΥΝΑΙΚΑ Α: Ποια Λουμπιάβα βρε ηλίθιε, εγώ είμαι η Γυναίκα Α.

Φιλιώ: Ποια είσαι;

ΓΥΝΑΙΚΑ Α: Γιατί λες κοινό; Δεν είπαμε ότι δεν υπάρχει κοινό; Το είπαμε ή δεν το είπαμε;

ΑΝΤΡΑΣ Ε: Ναι βρε κορίτσι μου αλλά..

ΓΥΝΑΙΚΑ Α: Μη με λες κορίτσι σου.

ΑΝΤΡΑΣ Ε: Ναι βρε γυναίκα Α μου, απλά κάπου ήθελα να τα πω και εγώ να τα βγάλω από μέσα μου!

ΓΥΝΑΙΚΑ Α: Και αποφάσισες να ονομάσεις αυτά εδώ τα θηλαστικά ως κοινό;! Μήπως να τους πούμε και θεατές;! Πως την έχεις δει εδώ μέσα;

Φιλιώ: Ποιοι είστε εσείς;

ΑΝΤΡΑΣ Ε: Έλα μου ντε. Ποιοι είμαστε;

ΓΥΝΑΙΚΑ Α: Λοιπόν για να συνεννοηθούμε... Δεν υπάρχει ούτε κοινό, ούτε παράσταση, ούτε κείμενο ούτε τέχνη. Ιδίως τέχνη δεν υπάρχει με τίποτα το κατάλαβες;

ΑΝΤΡΑΣ Ε: Το κατάλαβα.

ΓΥΝΑΙΚΑ Α: Μη σε ξανακούσω να λες κάτι θα φας κλοτσιά στο κότσι.

ΑΝΤΡΑΣ Ε: Εντάξει, εντάξει. Μπορείς τώρα να γυρίσεις σε αυτό που έκανες, δε θα ξαναπώ τίποτα.

ΓΥΝΑΙΚΑ Α: Το καλό που σου θέλω. Τέχνη και κουραφέξαλα. Μας έχετε πρήξει βραδιάτικα

ΑΝΤΡΑΣ Ε: Και μετά από αυτό το σύντομο διάλειμμα. Η Γυναίκα Α ξαπλώνει στο πάτωμα, γίνεται και πάλι η Λιουμπάβα. Είναι λιπόθυμη. Τέντωσε τα πόδια σου λίγο παραπάνω..

ΓΥΝΑΙΚΑ Α: Θα μας πεις και πως θα λιποθυμήσουμε ρε φίλε;

ΑΝΤΡΑΣ Ε: Η Φιλιά στέκεται πάνω της και την κοιτά με απορία.

Φιλιά: Ποια είναι η Φιλιά;

ΑΝΤΡΑΣ Ε: ΕΣΥ!

Φιλιά: Γεια σου Φιλιά. Είμαι η Φιλιά. Ωραίο όνομα έχω.

ΑΝΤΡΑΣ Ε: Η Λιουμπάβα συνέρχεται. Ανοίγει τα μάτια της. Χαμογελά. Η Φιλιά της πιάνει το χέρι (*Η Φιλιά μπερδεύεται και της πιάνει το πόδι*) Ναι, μάλλον η Φιλιά της πιάνει το πόδι τελικά (*Τώρα η Φιλιά της πιάνει το χέρι*) Ναι, αποφάσισε όμως κάποτε τι πιάνεις, να κάνουμε και μεις τη δουλειά μας!

Φιλιά: Σόρρυ!

ΑΝΤΡΑΣ Ε: Η Φιλιά σηκώνει αργά την Λιουμπάβα από το πάτωμα. Της βγάζει το λουρί. Την κρατά από το χέρι. Ξεκινούν να τραγουδούν μαζί ένα παραδοσιακό Ουκρανικό τραγούδι.

Φιλιά: Κόρη έني ξέρω Ουκρανικά τραγούδια.

Η Λιουμπάβα τραγουδά το τραγούδι Ty Zh Mene Pidmanula. Η Φιλιά ακολουθεί τη μελωδία. Χορεύουν μαζί.

Λιουμπάβα: *Ty zh mene pidmanula, Με ξεγέλασες,*

Ty zh mene pidvela, Με απογοήτευσες,

Ty zh mene, molodoho, Με κάνεις νέο άντρα,

Z uma z rozuma zvela.

Χάνω το μυαλό μου.

Η Λιουμπάβα και η Φιλιώ χορεύουν υστερικά. Ο ΑΝΤΡΑΣ Ε χτυπά παλαμάκια. Η Λιουμπάβα και η Φιλιώ πέφτουν κάτω από κούραση. Τα φώτα σβήνουν απότομα. Το μόνο που ακούγεται είναι το λαχάνιασμα τους.

ΣΚΗΝΗ ΕΚΤΗ

Την άλλη μέρα, στο σπίτι έχει στηθεί ένα αυτοσχέδιο μποτέ ομορφιάς- δοκιμές κρέμας. Η Φιλιώ και η Λιουμπάβα κάθονται στις καρέκλες και τα πρόσωπα τους είναι σκεπασμένα με κρέμα. Μόνο τα μάτια τους ξεχωρίζουν. Τα χέρια τους είναι δεμένα για να παραμένουν ακίνητες. Η Τιτίκα και η Μαριάνθη, τις περιποιούνται. Η Σπυριδούλα ξαπλώνει στον καναπέ και σερφάρει στον ίντερνετ.

Φιλιώ: Πότε θα το βγάλουμε;

Τιτίκα: Κάνε λίγη υπομονή Φιλιώ.

Λουμπιάβα: так, так.

Τιτίκα: Θέλουμε να δούμε αν η κρέμα θα κάνει κάποια αντίδραση στο δέρμα σου. Σιλάνς. Δε βλέπεις η Λιουμπάβα κιχ δεν έβγαλε.

Σπυριδούλα: Κορίτσια δεν το πιστεύω.

Μαριάνθη: Μας επιτίθεται ο Πούτιν;

Σπυριδούλα: Όχι καλέ! Μου έκανε like στο ινσταγκραμ ο Τζόνι Τραβιόλι. Ο γνωστός youtuber !

Μαριάνθη: Ποιος είναι αυτός ο Ραβιόλι;

Σπυριδούλα: Τραβιόλι άσχετη! Ο τύπος είναι influencer, κάνει post και βγάζει χιλιάδικα. Έκανε like στη φωτογραφία που πόσταρα με τη Φιλιώ.

Μαριάνθη: Αυτή που ανέβασες πριν λίγο; Που φορά την κρέμα; Που είναι σαν κουνουπίδι;

Σπυριδούλα: Αυτή! Α, ρε Φίφη φίρμα θα σε κάνω.

Τιτίκα: Το είπα ή δεν το είπα ότι η σειρά κρέμας με γάλα γαλοπούλας θα μας κάνει διάσημες; Και που να αρχίσουν να πέφτουν και τα φράγκα!

Σπυριδούλα: Δε Turkey cosmetics will κατακτήσει δε ελληνική αγορά!

Τιτίκα: Και όχι και όχι μόνο!

Η Λουμπιάβα αρχίζει να φαγουρίζεται.

Μαριάνθη: Ωχ τι έπαθε αυτή.

Τιτίκα: Εύνεται; Φαγούρα. Σύρμα Σπυριδούλα σήκω.

Μαριάνθη: Αλλεργικό σοκ είμαι σίγουρη. Σας τα λεγα πως θα μπλέξουμε.

Τιτίκα: Σιάσε Μαριάνθη. Σπυριδούλα φέρε μου μια υγρή πετσέτα.
Λιουμπάβα, πες μου αγάπη μου τι νιώθεις; Εύνεσαι; Do you scratch;

Μαριάνθη: Νιώθεις τσουζιμο; Πνίγεσαι; Σου τελειώνει το οξυγόνο; Θα πεθάνει είμαι σίγουρη.

Φιλιώ: Την έκαμνεν την μαλακίαν .

Σπυριδούλα: Ορίστε η πετσέτα, υγρή, υγρή όπως τη ζήτησες. Μούσκεμα.

Μαριάνθη: Θα χρειαστούμε γιατρό. Να καλέσουμε ένα ασθενοφόρο.

Τιτίκα: Μην τολμήσεις.

Φιλιώ: Την μαλακίαν πολύ αγάπησαν, τον μαλάκιν ουδείς.

Σπυριδούλα: Φιλιώ δεν είναι ώρα για χωρατά μωρό μου.

Τιτίκα: Λιουμπάβα μείνε ακίνητη αγάπη μου.

Μαριάνθη: Θέλω να κάνω εμετό. Θα μου βάλω δάκτυλο.

Σπυριδούλα: Πήγαινε στην κρεβατοκάμαρα, μην το κάνεις μπροστά μας!

Η Τιτίκα αφαιρεί την κρέμα προσεχτικά από το πρόσωπο της Λιουμπάβας.

Τιτίκα: Ορίστε αυτό ήταν!

Σπυριδούλα: Καλέ ούτε μια κοκκινίλα ούτε τίποτα! Τζάμπα ανησυχήσαμε.

Τιτίκα: Αν δεν υπάρχει ερεθισμός του δέρματος ή κάποιο εξάνθημα, ο κνησμός σε αυτές τις περιπτώσεις είναι φυσιολογικός.

Μαριάνθη: Μπορεί να της έχει δημιουργηθεί εσωτερικό τραύμα. *(με το δάκτυλο στο στόμα για να κάνει εμετό)*

Φιλιώ: Εσύ 'σαι ο καθρέφτης το καθαρόν γιαλίν

Το καθαρόν γιαλίν ω ω

Σπυριδούλα: Συγγνώμη γι' αυτό αλλά δεν παλεύεται. *Βγάζει τα λουλούδια από το κηροπήγιο και τα χώνει στο στόμα της Φιλιώς.*

Φιλιώ: Μμμμμ!

Μαριάνθη: Τι έξυπνο ντεκόρ. Πως δεν το είχαμε σκεφτεί τόσο καιρό!

Τιτίκα: Σπυριδούλα, αφαιρέστε την κρέμα από την Φιλιά. Εγώ θα πάρω τη Λιουμπάβα μέσα στο δωμάτιο να την εξετάσω κάτω από τον προβολέα.

Πηγαίνουν στο μέσα δωμάτιο.

Σπυριδούλα: Οι είδωλο. Αν όλα πάνε καλά, από αύριο θα ξεινήσω συστηματική διαφήμιση. Θα βάλω και χορηγούμενη στο insta.

Μαριάνθη: Τόσο γρήγορα; Είναι επικίνδυνο πρέπει να γίνουν και άλλα τεστ.

Σπυριδούλα: Δεν έχουμε χρόνο για χάσιμο, τα έξοδα τρέχουν.

Μαριάνθη: Ναι αλλά...

Σπυριδούλα: Δεν έχει αλλά! Η ζωή θέλει ρίσκο μωρό μου. Αν περιμέναμε συμβουλές από σένα που φοβάσαι να φας ένα κρακεράκι μήπως και παχύνεις δε θα κάναμε τίποτα.

Μαριάνθη:

Σπυριδούλα: Συγγνώμη αν σε στεναχωρώ, αλλά είμαι φίλη σου και πρέπει να στα πω. Δε ζεις ρε μαλάκα μου, δε ζεις. Είσαι κολλημένη σε μια ζυγαριά, σε μια μεζούρα που σε μετράει και σου πίνει το αίμα.

Μαριάνθη: Το ξέρω.

Σπυριδούλα: Το ξέρεις και τι κάνεις γι' αυτό;

Μαριάνθη: Τίποτα. Δε χρειάζεται να κάνω κάτι. Μια φάση είναι θα περάσει.

Σπυριδούλα: Βγάζει από την τσέπη της ένα μπισκότο. Το σπάει και τρώει το μισό. Θες το άλλο μισό; Σε παρακαλώ. Φάτο για μένα.

Μαριάνθη:

Η Σπυριδούλα πετά κάτω το άλλο μισό μπισκότο και ξεσπά σε κλάματα.

Σπυριδούλα: Θέλω πίσω τη φίλη μου γαμώτο. Βαρέθηκα να σε αγκαλιάζω και να πιάνω μόνο κόκκαλα. Βαρέθηκα να μη μπορούμε να βγούμε μια βόλτα, να πάμε για ένα ποτό, γιατί παντού βλέπεις επικίνδυνες θερμίδες, γιατί πρέπει να κάνεις γυμναστική, γιατί ό,τι και να φας το ξερνάς στις τουαλέτες. Βαρέθηκα. Σε χρειάζομαι... Όταν με πιάσανε οι μπάτσοι και με σαπίσανε στο ξύλο, ήμουν δυο μήνες στο νοσοκομείο, άντεξα όμως! Ξέρεις γιατί; Γιατί ήξερα ότι μόλις γίνω καλά θα έχω εσένα και την Τιτίκα να με περιμένετε στο σπίτι. Ήξερα ότι θα με φροντίσετε. Εγώ δεν μπορώ ούτε αυτό να κάνω για σένα. Δεν είμαι καλή φίλη.

Μαριάνθη: Είσαι η καλύτερη φίλη, μην το λες αυτό, δεν φταις σε τίποτα.

Σπυριδούλα: Αν δε γίνεις καλά, θα φύγω.

Μαριάνθη: Τι;

Σπυριδούλα: Σε ένα μήνα. Εάν σε ένα μήνα δεν έχει βελτιωθεί η κατάσταση σου, θα μαζέψω τα πράγματα μου και θα φύγω από το σπίτι.

Μαριάνθη: Πες μου ότι δεν το εννοείς.

Σπυριδούλα: Δεν αντέχω να σε βλέπω έτσι. Νιώθω σκουπίδι. Και γενικά δεν μπορώ να νιώσω τίποτα καλό πια εδώ μέσα. Συγγνώμη. *(Φεύγει στο δωμάτιο της κλαίγοντας)*

Η Μαριάνθη μένει για λίγο σιωπηλή. Η Φιλιώ μουγκρίζει. Της βγάζει τα λουλούδια από το στόμα και την ξελύνει. Η Μαριάνθη κάθεται στον καναπέ ανάβει τσιγάρο. Κλαίει βουβά.

Φιλιώ: Κλαις;

Μαριάνθη: Τι;

Φιλιώ: κλαίγεις;

Μαριάνθη: Λίγο...

Φιλιώ: Ξέχασες ποια είσαι;

Μαριάνθη: Μπορεί και να ξέχασα.

Η Φιλιώ κάθεται δίπλα στην Μαριάνθη. Ακουμπά το κεφάλι της στον ώμο της. Τα φώτα σβήνουν αργά.

ΣΚΗΝΗ ΕΒΔΟΜΗ

Το βράδυ της ίδιας μέρας, η Φιλιώ, η Τιτίκα και η Λιουμπάβα έχουν πέσει για ύπνο. Η Σπυριδούλα ετοιμάζεται για δουλειά. Η Μαριάνθη είναι στο ίδιο σημείο που την αφήσανε. Καπνίζει ακόμα και το τασάκι δίπλα της είναι γεμάτο γόπες. Μπαίνει η Σπυριδούλα, φορώντας ένα εκκεντρικό κουστούμι με πούπουλα και στρας.

Σπυριδούλα: Ακόμα εδώ είσαι εσύ;

Μαριάνθη: Ναι..

Σπυριδούλα: Πήγαινε βρε μωρό μου να κοιμηθείς περασμένες δύο είναι.

Μαριάνθη: Δεν μου κολλάει ύπνος.

Σπυριδούλα: Σε στεναχώρησαν αυτά που σου είπα;

Μαριάνθη: Εγώ με στεναχωρώ, όχι εσύ.

Σπυριδούλα: Συγγνώμη ρε φιλενάδα. Κάτι έχουν πάθει οι ορμόνες μου τελευταία και έχω γίνει υπερευαίσθητη.

Μαριάνθη: Μην ανησυχείς... Γιατί είσαι ντυμένη παγόνη;

Σπυριδούλα: Έχουμε το drag show που σας έλεγα σήμερα, με τα πουλιά. I am a crazy bird, I am your little bird.

Μαριάνθη: Άντε καλή επιτυχία.

Σπυριδούλα: Ευχαριστώ μωρό μου. Φιλί και αγκαλιά. *Την φιλά σταυρωτά και φεύγει.*

Η Μαριάνθη, σηκώνεται αργά από τον καναπέ. Εξετάζει αν όντως κοιμούνται οι άλλες. Πηγαίνει στην κουζίνα. Παίρνει το κλουβί με τη γαλοπούλα, το βάζει στον καναπέ και κάθεται δίπλα της.

Μαριάνθη : Μια βουτιά στο κενό και όλα αλλάζουν. Τα φώτα αλλάζουν. Τα χρώματα ίσως γίνονται πιο έντονα. Ή εξαφανίζονται. Αναλόγως στον άνθρωπο φαντάζομαι. Αν θες να κλείσεις τα μάτια σου κατά την πτώση ή αν θες να τα κρατήσεις ανοικτά για να δεις όλη τη σαβούρντα σου στο κενό.

ΦΣΣΣΣΣΣΣΣΣ. Παφ. Μετά τι γίνεται δε ξέρω. Δεν έχω επιχειρήσει ποτέ να αυτοκτονήσω. Σχεδόν ποτέ. Τι σημασία έχει; Ζω. Αυτό έχει σημασία. Και που ζω δηλαδή τι κατάλαβα; Είναι ζωή αυτή για να τη ζεις; Δολοφονίες, βιασμοί, ουρά οι άστεγοι στα παγκάκια. Πας να κάτσεις και βρίσκεις στον κώλο σου, κολλημένη τη μύτη ενός κλοσάρ . “Με συγχωρείται κύριε δεν ήθελα να χαλάσω το ντεκόρ του προσώπου σας.” “Κάνε δουλειά σου μαντάμ τουλάχιστον η μπέρτα σου μυρίζει όμορφα”. Τα οπίσθια μου εννοεί. Πρώτη φορά μου λένε ότι τα οπίσθια μου μυρίζουν ωραία. Συνήθως μου κάνανε κολακευτικά σχόλια για το σχήμα και το μέγεθος τους, όταν ήταν μεγάλα και ζωηρά δηλαδή, γιατί τώρα είναι σαν το πατάκι του μπάνιου. Ένωσα περηφάνια. Μέσα σε τόση σαπίλα και βρώμα, εγώ, η πιο ασήμαντη του κόσμου όλου, έχω πάνω μου κάτι όμορφο. “Σας ευχαριστώ πολύ, του λέω και γελάω ευγενικά. Γελάει και κείνος και φαίνεται το σάπιο του δόντι πίσω πίσω, είναι γερασμένο και ταλαιπωρημένο σαν αυτόν. Σκέφτηκα να τον ρωτήσω αν κάνει εμετό το φαγητό του αλλά ξαφνικά ένωσα μια ζάλη, έχω χαμηλό αιματοκρίτη σκέφτομαι, αφού δεν τρώω κρέας και γενικά αφού δεν τρώω. Ο κλοσάρ με κοιτά έντονα, νιώθω την μύτη του κολλημένη στον πισινό μου, αρχίζω να τρέχω με όσες περίσσιες θερμίδες έχω για κάψιμο και η μύτη του εκεί, με χτυπά σαν τρυποκάρυδος στο δεξί μου κωλομέρι. Λαχανιάζω απότομα, σταματώ. Οι παλμοί μου χτυπάνε κόκκινο. Η μύτη ακόμα εκεί ψιθυρίζει στο

δεξί μου οπίσθιο :“Φάε κάτι να πάρεις δυνάμεις” Παράτα με ήσυχη Γούντι.
Με μισώ.

ΣΚΗΝΗ ΟΓΔΟΗ

Το άλλο πρωί, η Σπυριδούλα μπαίνει αναστατωμένη σπίτι. Η Μαριάνθη έχει αποκοιμηθεί στον καναπέ. Την ξυπνά και Φωνάζει τις υπόλοιπες. Η Λιουμπάβα βγαίνει από την κουζίνα. Τις κοιτά για λίγο και ξαναμπαίνει. Κάθονται στο σαλόνι.

Σπυριδούλα: κορίτσια δε θα το πιστέψετε.

Μαριάνθη: Βγήκαμε από το ΝΑΤΟ;

Σπυριδούλα: Όχι μωρή πως σου ήρθε αυτό;

Μαριάνθη: επειδή είπες ότι δεν θα το πιστέψουμε...

Σπυριδούλα: Δε μπορείτε να φανταστείτε τι έγινε χθες.

Τιτίκα: Άντε λέγε μη μας κρατάς σε αγωνία!

Μπαίνει η Φιλιώ φορώντας κίτρινες αθλητικές φόρμες και κίτρινο καπέλο

Φιλιώ: Ποιες είστε εσείς;

Σπυριδούλα: Αχ σκάσε Φιλιώ, όχι τώρα.

Φιλιώ: Ξιματίζεις πρωί πρωί

Σπυριδούλα: Αχ μαζέψτε την και δεν έχω πει καφέ. Θα κάνω φόνο.

Η Μαριάνθη βγάζει το καπέλο της Φιλιώς και της το φοράει στο πρόσωπο.

Μαριάνθη: Λέγε τώρα που γυρίζει.

Φιλιώ: MMM. (Μέσα από το καπέλο)

Σπυριδούλα: Μούξινος ζών! Κάθομαι που λέτε, χθες στο μπαρ, περασμένες τέσσερά μισή το ξημέρωμα. Έχω τελειώσει το σόου και πίνω το καθερωμένο ποτάκι μπόμπα για να χαλαρώσω. Ξαφνικά νιώθω μια τρομερή ενόχληση στο δεξί μου μάτι.

Τιτίκα: Μήπως σου ρίξαν τίποτα στο ποτό;

Σπυριδούλα: Τι άλλο να μου ρίξουν μωρή, όλα τα έχω δοκιμάσει

Τιτίκα: Σωστό και αυτό!

Μαριάνθη: Σπυριδούλα κάνεις ναρκωτικά;

Σπυριδούλα: Αχ μη τώρα!

Φιλιώ: MMMM

Σπυριδούλα: Τέλος πάντων! Με πονάει πολύ το μάτι λοιπόν, και λέω στη παραγούμανα να μου το φυσήξει, καταπληκτικό κορίτσι by the way από τη Σουηδία.

Τιτίκα: Ξανθιά δίμετρη; :

Σπυριδούλα: Κοντή χαμηλοκώλα αλλά και γαμώ τα παιδιά. Και της λέω, φύσα μωρή λίγο μπας και ξεστραβωθώ . Στο μεταξύ έχει τρέξει η μάσκα να έχει μπει η σκιά στο μάτι έχω γίνει...

Μαριάνθη: Χάλι.

Σπυριδούλα: Μαύρο χάλι. Και λέω δε γίνεται έτσι. Σπυριδούλα πάρε τον κώλο σου και ανέβα στην τουαλέτα να πλυθείς. Αποφεύγω να πηγαίνω τουαλέτα στο μαγαζί για ευνόητους λόγους.

Τιτίκα: Είναι βρώμικα;

Σπυριδούλα: Είναι τόσο βρώμικα που μπαίνεις πένα και βγαίνεις Τσέρνομπιλ.

Μαριάνθη: Τόσο καλά.

Σπυριδούλα: Και έτσι όπως ανοίγω την πόρτα για να μπω, ποιον βλέπω μπροστά μου; Δεν θα τον πιστέψετε.

Μαριάνθη: Τον πάπα.

Σπυριδούλα: Κοντά έπεσες. Τον πάτερ Ιωάννη.

Τιτίκα: Αποκλείεται.

Μαριάνθη: Άντε καλέ θα τον μπέρδεψες με κάποιον.

Σπυριδούλα: Αυτός ήταν σας λέω, τον αναγνώρισα από την κρεατοελιά κάτω από το μάτι.

Μαριάνθη: Βρε μήπως ήταν κάποιος που του έμοιαζε.

Τιτίκα: Φορούσε και τα ράσα;

Σπυριδούλα: Όχι βέβαια. Κουστουμαρισμένος, αρωματισμένος σένιος και νταής. Τον χαιρέτησα και έκανε ότι δε με ήξερε.

Μαριάνθη: Πολύ περίεργο.

Σπυριδούλα: Που δε με χαιρέτησε; Και γώ αυτό λέω, κάθε Κυριακή στην εκκλησία μαζί με το αντίδωρο μου κλείνει και το μάτι.

Μαριάνθη: Τι δουλειά έχει ο παπάς στο κωλόμπαρο!!

Σπυριδούλα: Ε όχι και κωλόμπαρο!

Τιτίκα: Στο χώρο ειλειπών και φαντασμαγορικών σόου και συνεστιάσεων ήθελε να πει. Και μετά τι έγινε; Έμαθες τίποτα;

Σπυριδούλα: Ρώτησα τη μπαργουμανάρα και μου τα είπε όλα. Ο Παπάς τα 'χει μπλέξει με μια Ρωσίδα πρώην χορεύτρια. Δούλευε σε μας παλιά, αλλά την διώξανε γιατί την έπιασε το αφεντικό να τον κρυφακούει.

Μαριάνθη: Απίστευτο.

Σπυριδούλα: Καθόλου απίστευτο. Είναι κουτσομπόλες αυτές οι Ρωσίδες τις ξέρω καλά.

Τιτίκα: Και τι δουλειά έχει τώρα στο μαγαζί σας; αφού η δικιά του πήρε πόδι.

Σπυριδούλα: Λένε ότι έρχεται εκ μέρους της Ρωσίδας. Είναι το δόλωμα της. Τον στέλνει να παρακολουθεί τους θαμώνες. Μάλλον κάποιες πληροφορίες προσπαθούν να αποσπάσουν. Δεν ξέρω, έχουμε αριετά "'καλά παιδιά'" στο μαγαζί.

Μαριάνθη: Αυτά δεν γίνονται. Εγώ δεν το πιστεύω. Θα τον πάρω τώρα τηλέφωνο να τον ρωτήσω

Σπυριδούλα: Τρελάθηκες; Τι θες να μας βάλουν και μας στο στόχαστρο; Κανείς δεν ξέρει, ότι ξέρουμε.

Φιλιώ: MMMM

Τιτίκα: Ωχ αν μιλήσει αυτή;

Σπυριδούλα: Αυτή δε θυμάται τίποτα!

Μπαίνει η Λιουμπάβα κρατώντας ένα δίσκο με καφέδες.

Λιουμπάβα: Καλημέρα. Coffee για όλοι.

Τιτίκα: Εγώ θέλω δύο για να ηρεμήσω.

Μαριάνθη: Εγώ θέλω ένα ντεπόν αναβράζον. Πόσες θερμίδες έχει το ντεπόν;

Σπυριδούλα: Άσε πάω να σου φέρω εγώ.

Η Σπυριδούλα πηγαίνει στην κουζίνα. Η Λιουμπάβα σερβίρει. Μικρή σιωπή

Φιλιώ: MMMMM

Η Μαριάνθη της βγάζει το καπέλο από το πρόσωπο.

Φιλιώ: ΑΑΑΑΑ! Επόφκαλα. Ποια είμαι, Ποια είμαι.

Μαριάνθη: Λιουμπάβα φέρε μας ένα ποτήρι νερό.

Η Λιουμπάβα πηγαίνει στην κουζίνα. Η Τιτίκα και η Μαριάνθη καθησυχάζουν τη Φιλιώ. Η Λιουμπάβα φέρνει ένα ποτήρι νερό. Η Τιτίκα πίνει το μισό και το υπόλοιπο το χύνει στο πρόσωπο της Φιλιώς.

ΣΚΗΝΗ ΕΝΑΤΗ

Δύο μέρες μετά. Η Μαριάνθη και η Τιτίκα στο σαλόνι φτιάχνει μια κρέμα η Μαριάνθη κάνει μάσκα ομορφιάς στη Φιλιώ. Η Σπυριδούλα σκρολάρει στο κινητό.

Μαριάνθη: Καλά Φιλιώ λάμπεις.

Φιλιώ: Αλήθεια;

Μαριάνθη: Σου λέω τρομερή διαφορά

Σπυριδούλα: Α ρε Φιλιώ φιγουρίνι θα σε κάνουμε.

Τιτίκα: Κορίτσια λίγη ησυχία μετρώ τις ποσότητες. Δεν παίζουμε με αυτά.

Χτυπάει ειδοποίηση στο κινητό της Σπυριδούλας.

Σπυριδούλα: Μήνυμα, μήνυμα! Για να δω νέος πελάτης; Όπα Τι είναι αυτό; Κάποιος μου έστειλε ένα σύνδεσμο.

Μαριάνθη: Ιός θα είναι μην το ανοίξεις.

Σπυριδούλα: Ποιος είναι αυτός;

Τιτίκα: Δεν τον έχεις φίλο;

Σπυριδούλα: Όχι

Μαριάνθη: Μην το ανοίξεις σου λέω είναι ιός. Σε ρωτάει μήπως “εσύ είσαι σε αυτό το βίντεο”

Φιλιώ: Ναι κάτι πορνό σου βιάζει.

Σπυριδούλα: Όχι σαν άρθρο μοιάζει. Είναι από γνωστό ειδησεογραφικό σάιτ.

Τιτίκα: Μήπως κανένας δημοσιογράφος σε θέλει για συνέντευξη;

Σπυριδούλα: Όχι δεν... Α, κάτσε πληκτρολογεί. “Πρόσεχε κινδυνεύεις”

Μαριάνθη: Σώπα! Εσένα περιμέναμε να το πεις, πες του.

Σπυριδούλα: “Η Κοπέλα που έχεις σπίτι σου, δεν είναι αυτή που νομίζεις”

Μαριάνθη: Ποια απ’ όλες τις κοπέλες πες του, γιατί είμαστε και πολλές.

Τιτίκα: Κανένα βλαμμένο θα είναι μωρέ, που σου κάνει πλάκα.

Σπυριδούλα: “Η Ουκρανή που φιλοξενείτε σπίτι σας είναι πράκτορας.”

Μαριάνθη: Τι πράκτορας μωρέ; Τουριστικός; Σιγά μην είναι και ο Ευτύχης Μπλέτσας πες του.

Σπυριδούλα: “Είναι πράκτορας, μυστικός των Ρώσων. Την αναγνώρισα από τη φωτογραφία που ανέβασες στο προφίλ σου. Διάβασε το άρθρο”.

Τιτίκα: Τι Ρώσοι καλέ; Ουκρανή είναι η δικιά μας. Κανένας ανώμαλος θα είναι μην απαντάς.

Σπυριδούλα: *Ανοίγει τον σύνδεσμο.* Κορίτσια δεν το πιστεύω.

Μαριάνθη: Τι δείχνει σφαγμένους; Μίλα! Αν δείχνει γυμνούς, δείξε.

Σπυριδούλα: Δείτε τη φωτογραφία.

Φιλιώ: Ποια είναι αυτή.

Τιτίκα: Για να δω. Δεν το πιστεύω αυτή είναι.

Μαριάνθη: Διάβασε τι λέει από κάτω.

Τιτίκα: Δεν καταλαβαίνω είναι στα ξένα. Τι γλώσσα είναι αυτή.

Μαριάνθη: Τι γλώσσα να ναι, Ουκρανικά θα είναι.

Σπυριδούλα: Δώσε μου το κινητό.

Τιτίκα: Τι γράφεις;

Σπυριδούλα: Τον ρωτάω εάν ξέρει να μας μεταφράσει τι γράφει το άρθρο.

Φιλιώ: Ποιος είναι;

Τιτίκα: Μήπως να βάλουμε google translate

Μαριάνθη: Ψυχραιμία. Η Λιουμπάβα, που είναι τώρα;

Τιτίκα: Στο σουπερ μάρκετ.

Μαριάνθη: Άρα κυκλοφορεί ελεύθερη.

Τιτίκα: Και αν δεν πήγε σουπερ μάρκετ και συναντήθηκε με κάποιον συνεργάτη.

Μαριάνθη: Ε τότε τα πράγματα είναι απλά, θα πεθάνουμε όλοι.

Σπυριδούλα: Ακούστε τι μου γράφει “ Η κοπέλα είναι μέλος του δικτύου των Ρώσων κατασκοπών”

Τιτίκα: Ουκρανή που συνεργάζεται με Ρώσους; Έλα χριστέ και απόστολε.

Φιλιώ: Σα να λέμε Τζυπραία με Τουρκάλες.

Σπυριδούλα: Είναι Ρωσίδα κατάσκοπος που δρα στην Ελλάδα με το ψευδώνυμο Λιουμπάβα και προσποιείται την Ουκρανή.

Μαριάνθη: Μισό δηλαδή δεν είναι από την Ουκρανία;

Τιτίκα: Τι σου λέει τόση ώρα. Είναι Ρωσίδα κατάσκοπος. Θεέ μου που μας έμπλεξες;

Μαριάνθη: Μα αποκλείεται αφού μου την πρότεινε ο πάτερ Ιωάννης.

Σπυριδούλα: " Η γυναίκα αυτή συνεργάζεται με Έλληνες αξιωματούχους που ενδεχομένως να έχουν κατασκοπευτικό ρόλο. Στενός της συνεργάτης είναι ένας άντρας γύρω στα 70 που συστήνεται με το ψευδώνυμο ' 'πάτερ Ιωάννης' ' .

Μαριάνθη: Ο Πάτερ;

Σπυριδούλα: "Ο άντρας προσποιείται τον παπά και ασχολείται με φιλανθρωπικούς σκοπούς, προκειμένου να προσελκύσει κόσμο και να διευκολύνει την κίνηση της Ρωσίδας στη χώρα"

Τιτίκα: Μισό, άρα για να καταλάβω. Ο τύπος που είδες στο κωλάδικο τις προάλλες, ήταν όντως ο πάτερ Ιωάννης που δεν είναι ο πάτερ Ιωάννης αλλά μια λέρα που συνεργάζεται με τη Λιουμπάβα, που δεν είναι η Λιουμπάβα αλλά μια Ρωσίδα κατάσκοπος.

Σπυριδούλα: Το θέμα είναι γιατί ο παπάς, που δεν είναι παπάς, πάσαρε την Ουκρανή που δεν είναι Ουκρανή αλλά Ρωσίδα σε εμάς; Θέλω να πω γιατί να 'ρθει στο δικό μας σπίτι; Τι θέλουν από μας;

Μαριάνθη: Δεν το πιστεύω. Δεν είμαι καλά. Λίγο νερό. Θέλω να κάνω εμετό.

Τιτίκα: Θα σε σκοτώσω. Εσύ φταις για όλα. Εσύ και η μανία σου να βγάλεις φράγκα. Κοίτα τι έκανες τώρα; Θα μας σκοτώσει η Ρωσική μαφία.

Φιλιώ: Θα πεθάνουμε και δε θα μάθουμε ποιοι είμαστε.

Σπυριδούλα: Κορίτσια ηρεμήστε. Μπορεί να μην είναι τίποτα από αυτά. Μπορεί να πρόκειται για σύμπτωση.

Τιτίκα: Και γιατί η κοπέλα στη φωτογραφία είναι ίδια με τη Λιουμπάβα που δεν είναι η Λιουμπάβα. Γιατί ο παπάς που δεν είναι ο παπάς ήρθε στο μαγαζί που δουλεύεις;

Σπυριδούλα: Δε ξέρω. Δε ξέρω.

Τιτίκα: Τι θέλουν από μας; Θα μας σκοτώσουν μέσα στο ίδιο μας το σπίτι. Εμπορία οργάνων;

Φιλιώ: Όργανα γυμναστικής.

Σπυριδούλα: Πρώτα απ' όλα γιατί να μας σκοτώσει; Κατάσκοπος είναι. Πληροφορίες θέλει να αποσπάσει.

Τιτίκα: Πολύ ήρεμη σε βρίσκω.

Μαριάνθη: Ο πάτερ Ιωάννης... Δεν το πιστεύω. *(Προσπαθεί να κάνει εμετό)*

Τιτίκα : Και τι προτείνεις;

Σπυριδούλα: Προτείνω να την παρακολουθήσουμε.

Φιλιώ: Βεβαίως αλλά εγώ γιατί να ζω;

Σπυριδούλα: Έλα Φιλιώ, μη λες τέτοια. Είμαστε όλες μαζί. Θα παρακολουθούμε τις κινήσεις της για μερικές μέρες.

Τιτίκα: Θα ψάξω τα πράγματα της κρυφά το βράδυ. Μικρή Ρασπούτιν, γι' αυτό κλειδώνει το δωμάτιο της κάθε φορά που φεύγει.

Μαριάνθη: Και έφελνε τόσο πειστικά. Απίστευτο να είναι Ρώσος ο πάτερ Ιωάννης. Δεν είχε καν τη προφορά.

Τιτίκα: Δεν είναι Ρώσος βρε ζών! Έλληνας είναι που παριστάνει τον παπά και συνεργάζεται με τη Ρωσική μαφία.

Μαριάνθη: Απίστευτο.

Σπυριδούλα: Κορίτσια έρχεται. Να είστε διακριτικές. Σα να μη ξέρουμε τίποτα. Μη φοβάστε είμαστε όλες μαζί. Σας αγαπώ.

ΣΚΗΝΗ ΔΕΚΑΤΗ

Η πόρτα ξεκλειδώνει αργά, μπαίνει μέσα η Γυναίκα Α. Η Τιτίκα, η Μαριάνθη, η Σπυριδούλα και η Φιλιώ κάθονται στο σαλόνι και νομίζουν πως ήρθε η Λουμπιάβα. Είναι νευρικές.

ΓΥΝΑΙΚΑ Α: Καλημέρα.

Τιτίκα: Καλημέρα, καλημέρα.

Μαριάνθη: Καλημέρα κούκλα μου! Τι μου γίνεσαι!

Φιλιώ: Ποια είσαι εσύ;

Σπυριδούλα: Λουμπιάβα μωρό μου που είναι τα ψώνια; Δεν πήγες στο σουπερ;

Τιτίκα: Μην της πας κόντρα. Δεν πειράζει καλή μου, όλα καλά όλα καλά.

Μαριάνθη: Λουμπάβα ποια είναι η γνώμη σου με την οικογένεια των Τσάρων;

Φιλιώ: Ρούσι, μπάμπουσια.

Σπυριδούλα: Πάψτε κορίτσια!

Τιτίκα: Έλα κάθισε στην παρέα μας.

Μαριάνθη: Όχι δίπλα σε μένα, όχι δίπλα μου!

Σπυριδούλα: Come to us baby, do you want a cup of tea;

Τιτίκα: Ε, όχι να την κεράσουμε και τσάι!

Μαριάνθη: Βότκα δεν πίνουν στη Ρωσία;

Σπυριδούλα: Do you want a cup of sercova;

ΓΥΝΑΙΚΑ Α: Ρε πάτε καλά;!

Μαριάνθη: Μιλάς Ελληνικά;!

ΓΥΝΑΙΚΑ Α: Ε, φυσικά και μιλάω!

Τιτίκα: Είναι και γλωσσομαθής το Ρασπουτανάκι!

Σπυριδούλα: Λιουμπάβα, αγάπη μου. Μπράβο που έμαθες Ελληνικά. Είμαστε περήφανες για σένα. Ελάτε να χειροκροτήσουμε όλες μαζί τη Λιουμπάβα.

ΓΥΝΑΙΚΑ Α: Ρε θα σταματήσετε; Δεν είμαι η Λιουμπάβα

Σπυριδούλα: Δεν είσαι η Λιουμπάβα;!

Φιλιώ: Και τότε ποια είσαι;

Μαριάνθη: Θέλω να κάνω εμετό.

ΓΥΝΑΙΚΑ Α: Τι ποια είμαι ρε παιδιά. Εγώ είμαι.

Τιτίκα: Ναι, αλλά ποια είσαι εσύ;

Μαριάνθη: Μήπως έχει κάποια σχέση με τη Μόσχα αδερφές μου τη Μόσχα;

ΓΥΝΑΙΚΑ Α: Εγώ είμαι ρε παιδιά! Η Γυναίκα Α.

Μαριάνθη: Τι είναι αυτό;

Σπυριδούλα: Συνθηματικό όνομα;

Τιτίκα: (Πέρφτει στα πόδια όλες) Λιουμπάβα, Λιουμπάβα ξέρουμε ότι δεν είσαι η Λιουμπάβα. Αρνήσου την καταγωγή σου, άφησε το όνομα σου και σε παρακαλώ, σε ικετεύω μη όλες σιοτώσεις. Ξέρω ότι δεν σου φέρθηκα καλά όλες αρχές, είχα δικά μου θέματα, δεν είναι ότι δε σε συμπαθούσα, δεν είμαι καμιά ρατσίστρια, τώρα σε αγαπώ, σε λατρεύω, να! Σου φιλάω και την

πατούσα κοίτα, δεν με νοιάζει αν είσαι Ρωσίδα ή Αλβανίδα ή Γιουγκοσλάβα, σε παρακαλώ μη φέρεις όλες Ρώσους νονούς να με καθαρίσουν. Σπασίμπα!

Σπυριδούλα: Σήκω πάνω Τιτίκα!

Μαριάνθη: Είναι και ασφουγγάριστα.

Σπυριδούλα: Μην όλες δίνεις σημασία. Έχει κάτι δικά όλες υπαρξιακά.

Μαριάνθη: Δοκίμασε μία από όλες κρέμες που φτιάχνει και έχει παρενέργειες στον εγκέφαλο.

Τιτίκα: Θα πάθω εγκεφαλικό. Στραβώνει στο στόμα μου. Το νιώθω.

ΓΥΝΑΙΚΑ Α: Έχω αρχίσει να ανησυχώ. Τι έχετε πάθει; Δεν είμαι η Λιουμπάβα, Λιουμπλιάνα πως την είπατε.

Φιλιώ: Άβα.

Τιτίκα: Το ξέρουμε ότι δεν είσαι η Λιουμπάβα!

Σπυριδούλα: Σκάσε Τιτίκα.

Τιτίκα: Είσαι Ρωσίδα.

Σπυριδούλα: Τιτίκα!

Μαριάνθη: Βάλτε μου δάκτυλο!

Τιτίκα: Είσαι μια βρωμιέρα Ρωσίδα κατάσκοπος που συνεργάζεσαι με το τον παπά που δεν είναι παπάς και όλες έρθει στη χώρα όλες για να όλες δουλέψεις φιλό γαζί. Σε μισώ! Ούτε να σε φτύσω δε θέλω. Σκότωσε με. Κάντο. Αν όλες τη δύναμη. Εμπρός.

ΓΥΝΑΙΚΑ Α: Για να τελειώνει αυτό το παραμύθι. Δεν είμαι Ρωσίδα, δεν είμαι η Λιουμπάβα.

Τιτίκα: Είσαι δειλή! Σκότωσε με!

ΓΥΝΑΙΚΑ Α: Δεν είμαι τίποτα από αυτά!

Τιτίκα: Μπλόφα, κάνει μπλόφα.

Σπυριδούλα: Μα είσαι ίδια η Λιουμπάβα. Δε γίνεται να μην είσαι η Λιουμπάβα. Ή έστω η κοπέλα που παριστάνει την Λιουμπάβα...Αχ δε ξέρω!

Μαριάνθη: Μήπως έχει διδυμη;

ΓΥΝΑΙΚΑ Α: Θα με τρελάνετε απόψε. Καλά, δεν βγήκαμε εμείς στην αρχή..

Σπυριδούλα: Εμείς ποιοι εμείς.

ΓΥΝΑΙΚΑ Α: Εμείς όλες. Εγώ, η γυναίκα β, η γυναίκα γ, η γυναίκα δ, και ο άντρας ε!

Σπυριδούλα: Εμείς δεν έχουμε κανέναν άντρα εδώ.

ΓΥΝΑΙΚΑ Α: Εσύ είσαι ο άντρας!

Σπυριδούλα: Τι λες καλέ!

Μαριάνθη: Δεν είμαι καθόλου καλά.

ΓΥΝΑΙΚΑ Α: Νομίζω πως κάπου έχετε μπερδευτεί...

Τιτίκα: Μη προσπαθείς να μας τουμπάρεις.

ΓΥΝΑΙΚΑ Α: Δε μαζευτήκαμε όλα μαζί και είπαμε ότι θα πούμε αυτή την ιστορία;

Μαριάνθη: Σε ποιον να την πούμε;

ΓΥΝΑΙΚΑ Α: Στα θηλαστικά.

Τιτίκα: Ποια ιστορία, ποια θηλαστικά τι λέμε τόσην ώρα! Θα μας σκοτώσεις μωράκι μου να τελειώνουμε;!!

Μικρή Σιωπή. Η Τιτίκα πίνει νερό από το κηροπήγιο, η Μαριάνθη προσπαθεί να κάνει εμετό, η Σπυριδούλα τρώει τα νύχια της.

ΓΥΝΑΙΚΑ Α: Ξέρω τι έγινε.

Σπυριδούλα: Αποφάσισες να ομολογήσεις.

Τιτίκα: Μη μας σκοτώσεις, σε εκλιπαρώ.

ΓΥΝΑΙΚΑ Α: Παγιδευτήκατε μέσα στο ίδιο σας το παιχνίδι.

Μαριάνθη: Ότι παγιδευτήκαμε, αυτό είναι το μόνο σίγουρο.

ΓΥΝΑΙΚΑ Α: Η ζωή σας είναι τόσο κενή, τόσο άδεια, δεν μπορείτε να αντέξετε τον εαυτό σας, και προκειμένου να την παλέψετε, πιστέψατε με όλο σας το είναι, ότι είστε αυτές οι προσωπικότητες.

Σπυριδούλα: Μα τι εννοείς; Είμαστε αυτές οι προσωπικότητες. Είμαι η Σπυριδούλα, influencer και βραβευμένη drag queen για το 2023!

Μαριάνθη: Εγώ είμαι η Μαριάνθη, είμαι στο φάσμα της διατροφικής διαταραχής και φοβάμαι τους υδατάνθρακες. Έχω και ταυτότητα να σου δείξω αν θες.

Τιτίκα: Ρε κορίτσια μας δουλεύει. Προσπαθεί να θολώσει τα νερά για να μην την καρφώσουμε. Άκου, αν φύγεις αυτή τη στιγμή από το σπίτι, δεν θα πούμε τίποτα σε κανέναν. Σα να μη σε ξέρουμε. Δεν σε είδαμε, δε μας είδες.

ΓΥΝΑΙΚΑ Α: Είσαι ευτυχισμένη με τη ζωή σου;

Τιτίκα: Τι εννοείς;

ΓΥΝΑΙΚΑ Α: Είσαι ευτυχισμένη;

Τιτίκα: Εξαρτάται πως το εννοείς... Γιατί προσπαθείς να πας τώρα την κουβέντα αλλού;!

ΓΥΝΑΙΚΑ Α: Απάντησε μου.

Μικρή σιωπή

Τιτίκα: Η ευτυχία είναι μεγάλη λέξη, δεν ξέρω καν αν υπάρχει. Εγώ είμαι, είμαι... ικανοποιημένη. Έχω συμφιλιωθεί με τη ζωή μου. Και.. είμαι καλά. Είμαι.. *(κολλάει)*

Σπυριδούλα: Εγώ είμαι ευγνώμων από τη ζωή. Μου έχει προσφέρει τα πάντα. Έχω 20.000 ακολούθους που αυξάνονται συνεχώς. Έχω εκατοντάδες διαδικτυακούς φίλους και οι άνθρωποι με αγαπάνε. Μου πατάνε λάικ, μου στέλνουν ενθαρρυντικά μηνύματα, θέλουν να με γνωρίσουν. Ο κόσμος με αγαπάει. Με λατρεύει, με θέλει στη ζωή του.

Μαριάνθη: Εγώ δεν είμαι καλά. Αλλά δεν τα βάζω με τη ζωή. Εγώ φταίω. Δεν μου φταίει κανείς. Εγώ φταίω. Δεν μου λείπει τίποτα, το ξέρω. Όμως, ζω εγκλωβισμένη. Ζω φυλακισμένη ανάμεσα σε θερμίδες και λιπαρά. Δεν κατηγορώ τη ζωή. Εγώ φταίω.

Τιτίκα: Εσύ φταις που δεν παντρεύτηκα.

Μαριάνθη: Τι;

Τιτίκα: Εσύ φταις. Εσύ και η κωλοεμμονή σου με το φαγητό. Δεν μπορούσα να μείνω με άνθρωπο, δε μπόρεσα να κάνω μια σχέση της προκοπής γιατί πάντα είχα το νου μου σε εσένα. Πάντα! Έπρεπε να είμαι σπίτι στις δώδεκα να σε ελέγξω αν κοιμάσαι, αν αναπνέεις, αν δεν έχεις φάει τα ξερατά σου.

Μαριάνθη: Με συγχωρείς αλλά τα ξερατά μου δεν ευθύνονται που σε παρατούσαν όλοι σου οι σύντροφοι.

Τιτίκα: Γιατί κανείς δεν σε άντεχε! Εγώ είχα ένα παιδί χωρίς να είμαι μάνα. Είχα εσένα μέσα στα πόδια μου, μέσα στο σπίτι μου. Χριστέ μου πόσο χρόνο έχασα εξαιτίας σου.

Μαριάνθη: Ναι εγώ σου φταίω που έμεινες γεροντοκόρη; Δεν έμπαίνα δα και μέσα στο κρεβάτι σου!

Τιτίκα: Πρέπει να φύγω. Τώρα αμέσως. Να φύγω.

Σπυριδούλα: Να πας που;

Τιτίκα: Να πηδηχτώ! Να ζήσω. Να αναπνεύσω. Φεύγω από δω μέσα. Δε σας αντέχω άλλο. Πάω να μαζέψω τα πράγματα μου.

Η Τιτίκα φεύγει. Μικρή σιωπή. Η Μαριάνθη ξεσπά σε κλάματα. Η Σπυριδούλα πάει να την αγκαλιάσει και την σπρώχνει. Τρέχει στην κουζίνα. Η Σπυριδούλα πηγαίνει πίσω της. Μένουν μόνες η Γυναίκα Α και η Φιλιώ.

ΓΥΝΑΙΚΑ Α: Κανείς δεν αντέχει τον εαυτό του. Επινοούμε κόσμους, και καταστάσεις, χτίζουμε αυτοσχέδιες Βαβέλ για να μπορέσουμε να ξεστομίσουμε το αυτονόητο. Να πούμε πως ζούμε επαρκώς. Αλήθεια ζούμε; Κανείς δεν υπάρχει στ' αλήθεια. Είμαστε σιτές ξεχασμένες στο ντουλάπι.

Βγαίνει η γαλοπούλα και περιφέρεται στο χώρο. Η γυναίκα Α κοιτά το κοινό.

ΓΥΝΑΙΚΑ Α: Εσείς είστε ευτυχισμένοι; Χτίσατε τη Βαβέλ σας; Την οχυρώσατε με τείχη έτσι ώστε να μη μπορεί κανένας να σας την πειράξει; Να μην μπορεί κανένας να δει την αλήθεια σας; Εσείς, αλήθεια, ποιοι είστε;

Χαμογελά. Φεύγει αργά. Η Φιλιώ σηκώνεται. Κοιτάζει το χώρο. Βγάζει το κινητό από την τσέπη της. Μιλάει στα Ρωσικά σε video wall παίζει η μετάφραση των λόγων της.

Φιλιώ: Davay, tut vse dobre. Nikhto ne zrozumiv, shcho ya rosiys'kyu ahent. Duzhe dyakuyu za feykovu stattyu, yaku vy nadislaly. Vy demon. YA tebe lyublyu. YA otryman vsyu neobkhidnu informatsiyu. Tsey svit takyy dovirlivyy. Meni yikh shkoda. Nadobranich.

Ελληνική μετάφραση: Ελα, Όλα καλά εδώ. Κανείς δεν κατάλαβε ότι εγώ είμαι η Ρωσίδα πράκτορας. Σε ευχαριστώ πολύ για το ψεύτικο άρθρο που έστειλες. Είσαι δαιμόνιος. Σε αγαπώ. Πήρα όσες πληροφορίες χρειαζόμαστε. Αυτός ο κόσμος είναι τόσο ευκολόπιστος. Τους λυπάμαι. Καληνύχτα.

Τα φώτα σβήνουν αργά. Ακούγεται η Φιλιώ να σιγοτραγουδά:

Γεια σου / Γεια σου / Ποιος σου έκλεψε ασ ξέρουμε

τη χαρά σου / Γεια σου, γεια σου /

*Ας μπορούσαν για λίγο να μπουν στην καρδιά σου/
Γεια σου, γεια σου, γεια σου, γεια σου γεια σου....*

*Η γαλοπούλα διασχίζει για τελευταία φορά τη σκηνή. Ένα μικρό φως απλώνεται πάνω
της. Η σκιά της στον τοίχο μεγαλώνει... Τέλος.*